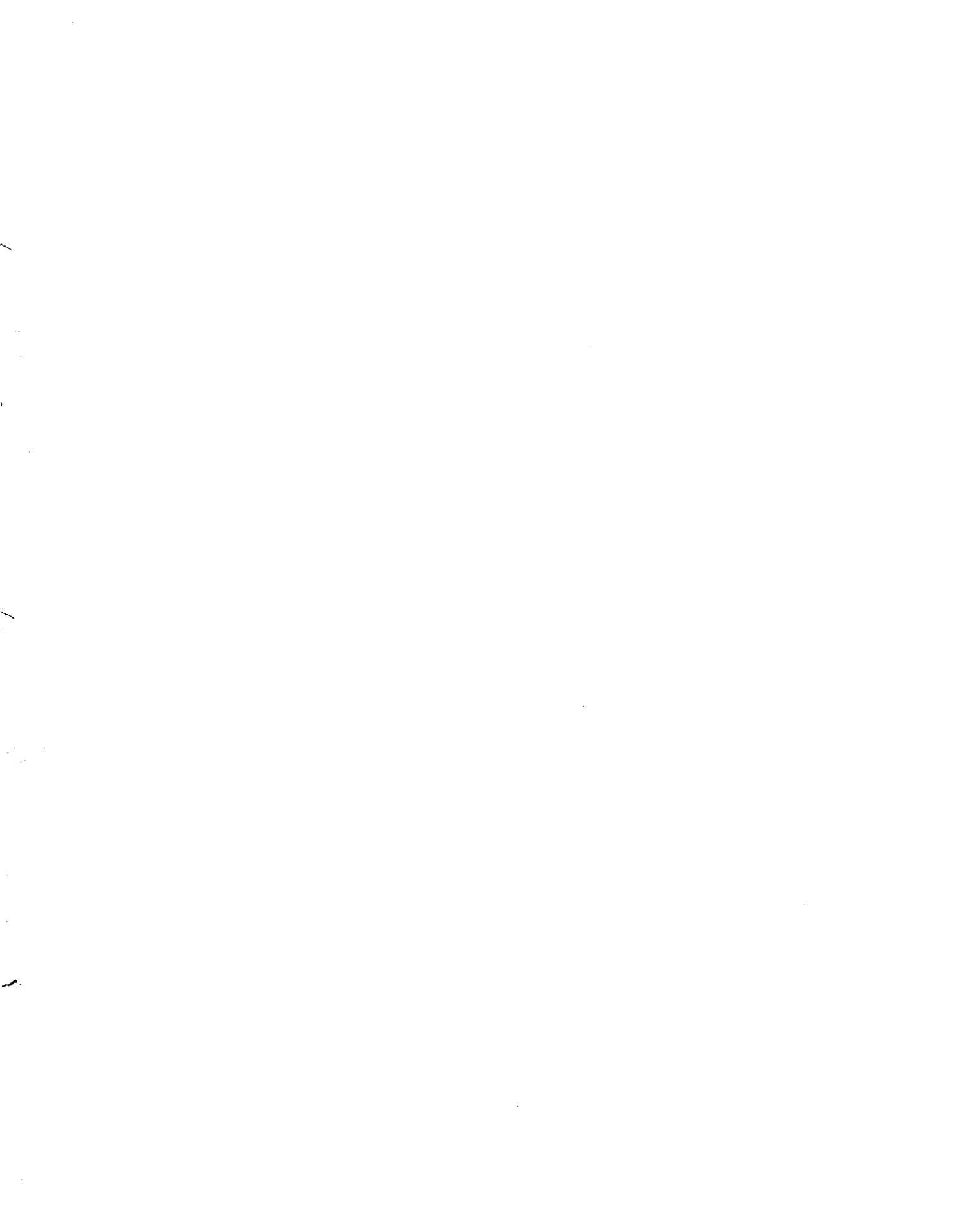

الشمس
بیت

۲۵
شماره

۳-۴

اجتہاد قطعی نباید هیچ خبری داخل شوند و در امور سیاسیہ مدخلہ نمایند

« حضرت عبدالہاء »

مطالب	فہرست
۶۸	۱- زیارتنامہ حضرت غضن اللہ الاظہر
۶۹	۲- شمایل مبارک حضرت غضن اظہر
۷۰	۳- قسمتہائی از توفیق مبارک حضرت ولی امر اللہ
۷۶	۴- پیام بیت العدل اعظم الہی
۷۸	۵- میرزامہدی (غضن اللہ الاظہر)
۸۴	۶- شہادت (شعر)
۸۶	۷- اخبار مصور
	۸- یادداشتہائی در بارہ حیات و خدمات
۸۸	جناب ابن ابہر (۲)
۹۲	۹- نامہ
۹۴	۱۰- دو خادم جوان
۱۰۲	۱۱- ہزار داستان
۱۰۵	۱۲- بادہ (شعر)
۱۰۶	۱۳- معرفی کتاب
۱۰۹	۱۴- نوجوانان

آہنگ بدیع

جلد

۲۵

شمارہ

۳ و ۴

بمناسبت یکصدمین سال شہادت حضرت
غضن اللہ الاظہر قسمتی از مطالب شمارہ
۳ و ۴ بہ این موضوع اختصاص یافته است

شہر العظمیٰ - شہر الکلمات ۱۲۷ - خود اد و تہرہ ۱۳۴۹

مخصوص جامعہ بہائی است

زيارتنامه حضرت خنساء اطهره صا در ارقم علی

الافس البهي

« هذا حين فيه يعسلون الابن امام الوجبه بعد الذي قد نياه في تسجن الاغصم بذلك ارفع نجيب العجا
من اهل سراق الابن في نوح الذين صبروا مع السلام في سبيل الله مالك يوم الميعاد في مثل تلك الحاله
ما منع افسم عن ذكر ربه مالك الامم يدع الناس الى الله العزيز الوهاب هذا يوم فيه استشهد خلق
من نور البها اذ كان مسجونا بايدي الاعداء عليك يا خنساء ذكر الله وثناؤه وثناؤه من في ترو
البقا وثناؤه من في ملكوت السماء طوبى لك بما وقفت ميثاق الله وعهده الى ان قد نيت
نفسك امام وجه ربك العزيز المحتر انت المظلوم وجمال القيوم قد حطت في اول ايامك
ما مات به الاشياء وزلزلت الاركان طوبى لمن يذكرك ويتقرب بك الى الله فاتق الاصباح
يا اهل الارض لا تجرخوا بما يرد عليكم من القضا بل تذكروا ذلك امرتم من لدن ربكم لعن زير العظام
كذلك قصصنا عليك يا ايها المذكور لذي العرش لتذكر ربك بين العباد على شان لا يفتك ابدا عن ذكر مالك الا سبحا »

قسمتنامی از توفیق حضرت ولی امر اللہ موعظ ۱۴ شہر المسائل ۱۶

۲۵ دسامبر ۱۹۳۹

اجتہاد الٰہی و امام الرحمن بر اردن و عراق سران روحانی در ممالک شرقیہ طرّاً ملاحظہ نمایند :

یاحرب اللہ فی العین والدیار مرثوہ باد مرثوہ باد کہ در این روز فیروز و عصر جهان فروز با وجود تسلیح محض و بلا یاد شد اند و
زریا کہ در این سنوآت اخیرہ بر ارض اقدس هجوم نازل نموده و حدوث انقلاب عظیم و وقوع جنگ و قتال شدید بین دول و ممالک
جہاں قدم و تائیدات موعودہ اکرم اعظم و قوہ نافذہ دافعہ آن مجی رحم رعنا لائف المناقضین انکاشین دور مس اعز اشرف حضرت
عصن اللہ الٰہی سبیل البہاء و المخلوق من نور البہاء و کسندہ و ودیعتہ فی بذہ الدیار و محذرة کبریٰ الوردۃ العلیا صاجتہ البہائم
عبد البہاء محفوظاً بالرعاۃ الالہیہ و مشمولاً بالنعایات السماویہ از بقعہ مستسروکہ مجرورہ نبی صالح بر آرا مگاہ ابدی در دہن سبیل کربل
منتقل گردید و در جوار پرانوار مستم اعلیٰ تربت منور مغنبر حضرت اعلیٰ النقطۃ الاولیٰ التی تدور حولہا ارواح البہیین و المرسلین قسرتہ
عیون الانبیاء و مقصود ہم و مبغثہم و مرسلہم و الموعود فی کتبہم و صحفہم در قرب مضیح خانم اہل بہائت سدرہ منتہی سراج عالم اعلیٰ در
میدان حضرت روح رچی لفظیستہ الفداء استقرار یافت ہشتیستہما فی ذلک الیوم الرہیب الی ذاک المقام الکریم حقایق الوجود
ثم التطویون ثم التطویون ثم العالیون و عن و انہم جمہور اہل البہاء من حرفات کتابہ و ورقات شجرتہ واقفان سدرتہ و ایادی
و شہد اسبیلہ و ناشرین لوائہ و انما شریعتہ بذلک تہللت و جود الملأ الاعلیٰ و ارتفع جہاں اہل مدائن البقا و خرجن الحوریات

من عرفاتهن لتسرعن وتطوفن وتسيرن بهن في المرسين الأظهيرين إذا توجه إليها طرف البها من خلف سرادق الأبحي
اذ كان ستويًا على عرش العظمة والاقترار وعن يمينه بشاره الاعتزال الأكرم وخصنه المبارك الأعظم الأفخم وعن يساره حياض
النبين والمرسلين وتحرك لسان الكبرياء ونطق بما جرى من قبل من مثله الأعلى في زبره والواحد .

عليك يا خصيصة ذكر الله وثنائه وثنائه من في حيرت البقار وثنائه من في ملكوت السماء طوبى لك بما فئت
ميثاق الله وعهده الى ان فئت نفسك امام وجه ربك العزيز المختار بنت المظلوم وجمال القيوم قد حملت في اول ايامك تحت
به الاشياء وتزلزلت الاركان طوبى لمن يذكرك ويتقرب بك الى الله فائق الاصباح ... طوبى لك لمن توجه اليك ويرود
تربتك ويتقرب بك الى الله رب ما كان وما يكون ... ان ياها الهوى قصدت معارج القدس وتركك الدنيا في سبيلك
أشهد أنك انت الذي اتقيت الى مقام محمود وأشهد أنك حجت مظلوما الى متفرك طوبى لك وللذين تسلكوا بنبيلك الممدود
« يا نواب يا ايها الورقة المنبته من سدرتي والموانسة معي عليك بهائي وحنائتي ورحمتي التي سبقت الوجود انا نبشرك بما نقر
به عينك وتطمئن به نفسك ويخرج قلبك ان ربك هو المشرق الكريم قد رضى الله عنك من قبل ومن بعد وخصك لنفسه صطفى
بين الامم المحمديه وحبك معاشرته بكيله في الدنيا والايام همي مرة اخرى رضى الله عنك فضلا من عنده ورحمة من لده وحبك
صاحبه له في كل عالم من عوالمه وزرقك لقاءه ووصاله بدو له همه وذكره وملكوته وحيرته طوبى لامة ذكرتك واراقت
رضائك وخصت عندك وتمسكت بحبل حبك وويل لمن لم يتقاكم الاعلى وما قدر لك من لدهي مالك السماء وعرض عنك

و جاهد شاک عند الله رب العرش العظيم .»

ای ستاینده گمان ظن همراهی و عیاد و قد سره غرضها فی لسان قلم این عبده ضعیف قاصر و عاجز است از تقدیر مقامات
متمننه عالیه آن دو و دلیله البینه و ذکر مراتب تقدیس و تنزیه و بیان محامد و نعوت آن دو لطیفه ربانیه طوفان بلا یا و زوبینه زاریا
که از بد و طوع فحش بر بنی در موطن اقدس کابل بر خص شهید دونه بقا و ام ملکوتی اهل بهار اعاطه نمود و صفت توانم و از عمده ذکر مرآت
صبر و سکون و مظلومیت و شفقت و تمومعت آن دو نفیس بر نیامیم در فتنه سینه صین در اثر واقعه رحی شاه در ارض طاعلم بلا را
بچشیدند و در اسرت و غربت جمال ذوالجلال و نفی و سرگونی آن محبوب معال بدار اسلام بغداد شریک و سهم گشته در سنین ایام
و رود بزوار در ایامی که شمس کابل اینی در کسوف حسد اولو الهنضا بکسوف و مفعول بود مدت دو سال در آتش سحرش بگذرختند
و از اهل عناد و نفوس ایهه ساخه لایبیه طامت و قدح و ذم بی منتی تحمل نمودند و در مدت اقامت نیر آفاق در عراق آنکونیا
و اندارات و قدیات و تجاوزات اهل نفاق شب و روز آرام نداشتند و از صدمات وارده و انقلابات تمزید که از اعمال
سینه مرکز شقاق منبث و دقیقه راحتی نیافتند تا آنکه تهر یک رئیس عجم آن ظالم خدآر و امر سلطان جبار آل عثمان و خلیفه
اسلامیان از دار اسلام بغداد بیدینه کبیره و از آن مدینه بارض سر در معیت آن مظلوم آفاق هجرت نمودند و بعد از آن جدید و محنتی
شدید گرفتار گشته رنج کبری و طامه عطی در آن تسلیم پر استلخ نمود و ایراج عظیم بوزید و طیبوریل بکرت آمد و ندای سامری
بلند شد و آیام شداد ظاهر گشت زلزله بارگان مومنین بقیاد طور یون منضیق گشته و مقربین بهلاکت عظیم افاضند و

گشتند آن عیض زینا و ورقه علیا در بجهت بلایخ برافروختند و چون پروانه حول شمع به با سوختند و بساختند ساغر کدر اشک ما
استوه به و حجاب کماله و طلباً لرضائه مالامال نوشیدند و سود بیکران بردند و اکلیل مهر بهت کبری بر سر نهادند الی ان تم ایقانه
و ظهراکان مذکوراً فی کتب الانبیاء و مسطوراً من العلم الاعلی فی صحائف عز بدیع آن عیض رحمان و ورقه مظلومه منبته از سده
و فاء اهل حریم کبیر یا در رکاب جمال ابهی بجهت عکار سپار گشتند و در منقاری قاتلین سارقین در افرخ مدن دنیا مفر
گزیدند و در قشله عسکریه مدت دو سال محبوس و مسجون گشتند عیض جلال خطل جفا را چون غسل مصفی نوشید و از سده با
تعارف و جامل بهانایید و بزاید شب و روز بر خدمت اب آسمانی قیام نمود و راقم آیات وحی الکی گشت از عالم عالیا
چشم بر بست و در بحرینا تش مستغرق شد از هستی خود بیزار شد و بجانش دل بست رنجور و طویل گشت و عاقبه الامر
در حنون شباب متوجهاً الیه منقطعاً حن دونه مستغرقاً فی بحر کلماته متمنیاً بکلیته الفداء انجد اباً الی ملکوتہ بمظلومیت
بی منتی خود را فدای جمال ابهی نمود و تاج شهادت کبری بر سر نهاد و باین بیان مبارک اعلی که از علم اعلی صادر شد گشت
« هذا حین فیه یفسلون الابن امام الوجوه بعد الذی فدیناه فی السجن الاعظم بذلک ارتفع نجیب البکاء من اهل سراق
الابهی و فوج الذین حبسوا مع الغلام فی سبیل الله مالک یوم المیعاد » همچنین میفرماید : « هذا یوم فیه استشهد من خلق
من نور البهار اذ کان مسجوناً بایدی الأعداء » و در مقام دیگر میفرماید « انت المظلوم و جمال القیوم قد حلت فی اول آتیا
ماناحت به الاشیاء و ترزلت الارکان طوبی لمن ینکرک و یتقرب بک الی الله فالتق الا صباح » و ایضاً میفرماید

« یا مایم لمجد انت ارقیت بروج وریحان و محبتیک فی الاعزان کذلک قضی الرحمن انه لهو المہین العتیم ... ان یا یا
الہویہ قصدت معارج القدس و ترکت الدنیا فی بسیل ربک اشہد انک انت الذی ارقیت الی مقام محمود و اشہد انک
رجعت مظلوماً الی متوک طوبی لک وللذین تسکوا بذیک المہود ان یا دال الابدیہ قد شرفت بک تک الارض و ما حولها
انک انت و دیتہ اللہ کسفرہ فی بذہ الدیار سوف یظہر انہ بک تا اراد انہ لو اکتی علام الغیوب باستقرارک علی الارض
ترزقت فی نفسا شوقاً لثقتک کذلک قضی الامر و لکن الناس لا یفتنون ان یا یا القدیہ طوبی لک بما نفعت
روحک فی تسبیح الاعظم بعد الذی کنت بین یدی الذین کفروا باللہ فی ایوم الموعود انا لوندکر اسرار صعودک لیتنبہن الی انک
و یستعلن الوجود بنا و ذکر اسمی العزیز الودود . » همچنین در یکی از مناجاتهای صادره از سلم تر آفاق روحی از شجاعت قلہ الاعتر
فدا این بیان پنجم نازل « سبحانک اللہم یا الہی ترانی بین یدی الاعداء و الابن محمداً بدمہ امام و جہک یا من بیدہ ملکوت
اسمیت فذیت ما عظیمتی لخمۃ العباد و اتحاد من فی البلاد . » اسمی باران الہی ملاحظہ نمایند این بیان در این مناجات چه مقدار
عظیم است و این تہ و مقام بچہ عدی رفیع و جلیل بنفس صریح میفرماید : « فذیت ما عظیمتی لخمۃ العباد و اتحاد من فی البلاد ؟
اجبای عالم و اتحاد ہم کہ از خصائص این دور عظیم است و اعلان وحدت عالم انسانی کہ عظیم و اول مبداء این امر اقوم است
و سرپرده آن باید من بعد در قطب امکان پس از اتمام انقلابات حالیہ جهان بر حسب نبوت انبیای عظام و بشارات مسطرہ
در الواج قیہ مالک انام مرتفع گردد از برکت شہادت خصن مقدس ربان جمال جن در عالم امکان تحقق خواهد یافت چنانکہ در ادوار

سابقه یعنی در دور حضرت ابراهیم همیمل در دور حضرت مسیح نفس مقدس آنحضرت در دور فرقان حضرت سید الشهداء و در کور بیان
 حضرت اب اعلی روحی ارشادات و هم الاطر فدا حاضر و بیای فدا حجت تطهیر و استخلاص اهل عالم گشتند و بقر با نگاه فدا شاستند
 در این کور بدیع حضرت حسن الله الاطر بفرموده جمال تمام دهم عظم جام شهادت را بنوشید تا باب تعابره و جبه اهل با مقصود گردد
 و عالم و عالیمان حیاتی جدید یابند و وحدت اصیبه در جامعه بشریه تحقق پذیرد و وحدت عالم انسانی اعلان گردد و عالم ادنی نیز مملو
 ابی شود تعالی تعالی تعالی تعالی الباذع المنیع تعالی تعالی اسم المبارک الاطر الاعنه الارفع الاشراف البیدع .
 ..... یا اجبار الله این دو کلمه شریفین اعلی و دو یادگار جمال آدمس ابنی بودیعه ثالثه یعنی سلیقه البهائم و بقیته یادگار حضرت
 عبد البهائم منم گردید و در بقیه واحده در نقطه مرتفعه فی درجوا مطاف ملا اعلی و مقابل قبله اهل بهادینه منوره حکما در روضه مقدسه
 مطهره نور استوار یافت و در ظل این مرآت شریفه رس حرم من طاف حوله الاسما نیز مدفون گشته کرم الهی از این شرف عظمی
 و ابراز است و کوم الله از این موهبت کبری بچنگ و ترانه و مساز در لوح کرل این کلمات عالیات مدقون و مسطورا
 « یا کرل طوبی لعبد طاف حولک و ذکر ظهورک و بروزک و ما فرزت من فضل الله ربک ... یا کرل بشری صهیون قولی
 اتی المکنون سلطان غلب العالم و بنور ساطع به اشرفت الارض و من علیها اسرعی ثم طوفی مدینته الله التي نزلت
 من السماء و کعبته الله التي کانت مطاف المقربین و المخلصین و الملائکه العالین . »

پیام بیت العدل اعظم الهی شیدان بنیاد

۲۵ مایح ۱۹۷۰ خطاب بر عموم محافل روحانیه طیبه

دوستان عزیز بهائی

بمناسبت صدمین سال شهادت حضرت
غصن اطهر مقارن با ۲۳ جون ۱۹۷۰ از قاضیه * یاران
الهی در سراسر عالم دعوت میشود که در اقامه
دعا و مناجات برای "احیاء عالم و اتحاد امم" همدم
و همقدم گردند .

در آن ایام که هیکل مبارک حضرت بهاء الله
در یکصد سنه قبل در سجن عکا مسجون و انبساط
محن و آلام گرفتار بود ندرزیه دردناک دیگری
رخ گشود که بر مصائب هیکل قدم بیفزود و آن حادثه
بیراحتراق شهادت غصن نیر آفاق و مصاحب مظهر

نفس الله را قم آیات الهی میرزا مهدی غصن الله
الاطهر میباشد نفس مقدسی که در حین خروج روح بر سر
انجذابش بملکوت ابراهیم از اب بزرگوار خود رجس
نمود که حیات روحی چون قدیسه ای در تحقق آمال
دوستان و گشایش باب لقاب و وجه اهل بهاء قبول
گردد .

در لوح مبارکی که در آن ساعت بر حرقت از قلم مالک
احدیت نازل گردید این بیان مقدس نازل "هَذَا
یوم فیه استشهد من خلق من نور البهاء انکسان
مسجوناً بایدی الاعداء" و گذشته از این رتبه

اسنی و مقام اعلیٰ هیکل و فاصعود آن غصن دوحه ، بقا
 راد ارای آثاری عمیق تر و انواری جلیل تر از نفس استدعای
 آن مستشهد فی سبیل الله شمرده و با این بیان احلسی
 مقام او راستایش میفرماید :

" انک انت و دبعه الله و کثره فی هذه الدیار
 سوف یظهر الله بک ما اراد " و در مناجاتی که از قلم
 اعلیٰ در شأن آن جوهر محویت و فنا نازل این کلمات
 دریات مذکور :

" ای رب فدیت ما اعطیتنی ل حیوه العباد
 و اتحاد من فی البلاد " با این عنایات لانهایه مبارک
 معلوم میشود برای آن غصن الهی که چنین خلوص
 و حقیقتی از خود ظاهر نموده و چنین علو ذات و سمو
 منقبتی بمنصه ظهور رسانده و تمام اشتیاق جان
 در سبیل محبوب الهی فد کرده چه مقام عظیم
 و رتبه اعلائی در امر مقدس الهی مقدر گردیده
 است .

با توجه باین حرقت پرفرقت که ظهور و سرور
 موجب ظهور آثار عظیمه و انوار سهیه در عالم وجود
 خواهد گردید این هیئت انعقاد جلسات مخصوص
 دعا و مناجات را با احتیاط و محافل روحانیه محمول
 مینماید تا هر نوع مقتضی دانند اقدام نمایند . در ارض
 اقدس مرکز جهانی امرالله اجتماع مخصوص
 بر مسزاران مستشهد فی سبیل الله در جیل کرمل
 برقرار خواهد گردید و مراتب جانفشانی آن جوهر
 وفا که چنین سرمشق جلیسل و متعالی از فد اکا روایتار
 جان در سبیل محبوب امکان با اهل عالم اهدا
 نموده با تلاوت بیانات مبارکه اب بزرگوارش مورد
 تجلیل و تکریم قرار خواهد گرفت .

باتحیات مشتاقانه
 بیت العدل اعظم

میرزا مهدی «غصن الله الاطهر»

محمد علی ملک خسروی

میرزا مهدی (غصن الله الاطهر) که از صلب جمالبارک و منطن آسیه خانم بوده اند تولد شان بحال ۱۲۶۶ هجری قمری در طهران و از حضرت عید البهاروح باسواء فدانش سال و از حضرت رفته مبارک علیا (بهائیه) سه سال کوچکتر بوده اند. زمان تبعید جمالبارک از طهران بیخدا چون فصل زمستان و هوا بسیار سرد و راه نیز بی نهایت سخت و دشوار و آمیز زامهدی نیز در آن موقع بیش از سه سال نداشت لهذا حضرت بهاء الله صلاح ندانستند این طفل سه ساله را همراه ببرند بهمین مناسبت امراء طهران بنفوسین میبردند و پس از استقرار کامل در بغداد فاطمه خندانم (مهد علیسا) حرم دوم هیکل مبارک در سال ۱۲۷۶ هجری قمری بطهران آمده و طفل مزبور را که ده ساله بود ببغداد برد خلاصه از سن ده سالگی بیعت مدت ۱۲ سال شریک و ناظر نفی و سرگونی و حبس

ید ر بوده است و حضرت ولی عزیزا مرالله روحی تقریبه الفداد ر لوح قرن کاد با سنزای صفحه ۲۴۲ راجع بصمود شان چنین میفرمایند (ترجمه) (در رجوعه * این رلایا روزا یا صیبت درد نساك و ناگهانی دیگری رخ گشود که براحران و آلام مبارک بیفزود و آن عروج نفس مقدس جناب میرزا مهدی غصن الله الاطهر برادر بیست ود و ساله حضرت عبدالبها و کاتب وحی الهی بود. این ذات مقدس در ایام صباوت پس از مراجعت حضرت بهاء الله از مهاجرت کرد ستان از طهران ببغداد منتقل و سه آب بزرگوارش ملحق گردید و از آن تاریخ بیعت در نفی و سرگونی جمال اقدس ابهی مصاحب و همراہ و تا آخرین دم حیات با غریب و کربت و اسارت و مسجونیت آن طلعت احدیت شریک و سهیم بود این غصن رسان و سدره * سبحان هنگام غروب در حالی که بسر فراز نام قشله مشی میفرمود و بر روش معهود بتوجه و مناجات

۱ - چون اخوی بزرگ جمالبارک (میرزا مهدی) بحال ۱۲۶۵ هجری قمری صمود نمود و سال بعد

همسپیکل مبارک صاحب فرزندی شدند لهذا اسم او را میرزا مهدی نهادند .

- نقل از (اقلیم نور) مجلسد ثانی

بساحت حضرت معبود مألوف و در ریای از کسار مستغرق بود از غایت جذب از خود بیخود شد و از حفره ای که جهت روشنائی حجره * زیرین تعبیه شده بود بزیرافتاد و هیگل اطهرش باصندوق چوسی که در همان حجره تحتانی قرار داشت تصادم نمود و اعضا و اضلاع صدمه شدید یافت در اثر این حادثه پس از مضمی بیست و دو ساعت طیر روحش بمعارج قدس علیا پرواز نمود و در رفارف اسنی لانه و آشیانه ساخت و آن رزسه گیری یوم بیست و سوم ربیع الاول ۱۲۸۷ هجری (مطابق با ۲۳ ژوئن ۱۸۷۰ میلادی) اتفاق افتاد و آن سانج وفاد ر لحظات اخیر حیات از ساحت اقدس رج نمود که جان مقدسش چون فدیہ نی در سبیل تحقق آمال و دستان قبول و سارادات خفیه الهیه ابواب سجن و نقاب روجه اهل بها گشود گردد .

در مناجاتی که از قلم اعلی در وصف آن غصن دوحه * بقاء نازل شهادت کبرایش را بنامبسه * قربانی فرزند حضرت ابراهیم و جانبازی حضرت روح بر صلیب و شهادت حضرت سید الشهدا * در ارض طف که در ادوار سابقه و ظهورات ماضیه موجب تطهیر و نجات ام و ملل مختلفه بوده در این عصر اعظم علت حیات عالم و حصول وحدت اصلیه در انجمن بنی آدم می شمرند در این مقام این بیانات عالیات مسطور قسوله الاحلی :

(ای رب فدیت ما اعظمتنی ل حیوه العباد و اتحساد من فی البلاد) و نیز خطاب بان غصن شهبند میفرماید (انک انت و دیعہ اللہ و کسبہ فی هذه الدیار سوف یظہر اللہ بک ما اراد انہ لہو الحق علام الغیوب) و بعد از آنکه جسد اطهر راد در حضور جمال اقدس ابہی غسل دادند آن معدن

وفا و مظهر عبودت گیری را که لسان قدم در شانش به بیان ((من خلق من نور البہا)) ناطق و مظلومیتش از قلم اعلی مذکور و اسرار صعودش مکشوف گردید بہمراہی حافظین قشلہ بخارج شہرا انتقال دادہ و در محلی مجاور مقبرہ * بنی صالح بخاک سپردند تا آنکہ ہفتاد سنہ بعد آن رسم مظهر بار مس منورام بزرگوارش از مقبرہ مذکور بدامنہ * جبل کرمل در ظل مقام پسرانوار حضرت نقطہ اولی و قرب مضجع اخت جلیلش حضرت ورقسہ علیا منتقل گردید .

خلاصہ صعود مبارکش غروب یوم بیست و سوم ربیع الاول ۱۲۸۷ ه . ق مطابق ۲۳ ژوئن ۱۸۷۰ م در سن ۲۲ سالگی اتفاق افتاد و چون آن موقع در عکا غسل از غسل دادن آن جسد منور امتناع نمود و آحسن (پسر ملا زین العابدین عموشمارہ ۹) کہ برای تشریف در عکا بودہ دامن ہمت بکمر زدہ مراسم غسل را بجای آورد و چنانچہ فوقاً مشاهده و ملاحظہ گردید حضرتش در قبرستان بنی صالح مدفون و بعداً بارادہ * مطلقہ * حضرت ولی امر اللہ ارواحنا فدا رسم مطہرش را بار مس منور ماد رشان (آسیہ خانم) بجبل کرمل جنب مقام اعلی در محل مرقد انتقال دادند . راجع بصعود حضرت غصن اطہر در لوح آقامہدی فرہادی قزوینی زیارت نامہ نی از براعمہ مبارک جمال قدم جل اسمہ نازل کہ ذیلاً ملاحظہ میشود :

(ہذا حین فیہ یغسلون الابن امام الوجہ بعد الذی فدیناہ فی السجن الاعظم بذک ارتفع تحیب البکا * من اهل سرادق الابہی ونوح الذین حبسوا مع الغلام فی سبیل اللہ مالک یم المیعاد فی مثل هذه الحالۃ مانع القلم عن ذکرہ مالک الام یدعو الناس الی اللہ العزیز الوہاب ہذا یم فیہ استشهد من خلق من

من نورالبها، اذ كان مسجوناً "بايدى الاعدا"
 عليك يا غصن الله ذكر الله وثناؤه وثنا من فسى
 جبروت البقا، وثنا من فى ملكوت الاسماء طوى
 لك بما وفيت ميثاق الله وعهده الى ان فديت
 نفس امام وجه ربك العزيز المختار انت المظلوم
 وجمال القيم قد حطت فى اول ايامك فى سبيل الله
 مانحت به الاشياء وتزلزلت الاركان طوى لمن
 يذكرت وتتقرب بك الى الله فالق الاصبح . . .
 انتهى

حضرت ولي امر الله روحى لمرقده الفدا
 د رلوح مورخ ۱۴ شهر المسائل / ۶ مطابق ۲۵ سامبر
 ۱۹۳۹ ميلادى راجع بحضرت غصن اطهر چنين
 ميفرمايند :

(. . . آن غصن زيبا وورقه عليا در حيوحه
 بلاخ برافروختند و چون پروانه حول شمع بهاء
 بسوختند و ساختند ساغر کد آشام را اسوه به و حبلى
 لجمال و طلباً لرضائه ما مال نوشيدند رسوود
 بى کران بردند و اکيل موهبت کبرى بر سر نهادند
 الى ان تم الميقات و ظهر ما كان مذکوراً "فى كتب الانبياء"
 و مسطوراً "من القلم الاعلى فى صحائف عزيز
 آن غصن رعنا وورقه مظلومه منبته از سدره * و فسا
 و اهل حريم کبريا در رکاب جمال ابهى بحصن عکا
 رهسپار گشتند و در منفاى قاتلين و سارقين در اُخر
 مدن دنيا مقرر گزیدند و در قشله عسکره مدت دو سال
 محبوس و مسجون گشتند غصن جلال حنظل جفا
 را چون غسل مصفا بنوشيد و از سد باب لقابروحه اهل
 بها، بناليد و زاريد شب و روز رخدمت اب آسمانى
 قيام نمود و راقم آيات وحى الهى گشت از عالم و العيان
 چشم بر بست و در بحر بيناتش مستغرق شد از هستى
 خود بيزار شد و جمالش دل بست رنجور و غليل گشت
 و عاقبه الامر و رعنفوان شباب متوجها "اليه منقطعاً"

عن دونه مستغرقاً "فى بحر کلماته متنيا "بکليته الفدا"
 انجذاباً "الى ملکوته بمظلوميت بى منتهى خود را فدای
 جمال ابهى نمود و تاج شهادت کبرى بر سر نهاد و باين
 بيان مبارک اُحلى که از قلم اعلى صادر مفتح گشت :

((هذا حين فيه يغسلون الابن امام الوجه بعد الذى
 فدیناه فى السجن الاعظم بذلك ارتفع نجيب البکا
 من اهل سرادق الابهى ونوح الذين حبسوا مع الفلام
 فى سبيل الله مالك يوم الميعاد))
 و همچنين ميفرمايد ((هذا يوم فيه استشهد من غلطق
 من نورالبها، اذ كان مسجوناً "بايدى الاعدا")) و در مقام
 ديگر ميفرمايد ((انت المظلوم و جمال القيم قد
 حطت فى اول ايامك مانحت به الاشياء و تزلزلت
 الاركان طوى لمن يذکرک و تتقرب بك الى الله
 فالق الاصبح)) و ايضاً "ميفرمايد ((ياميم المجد
 انت ارتقيت بروح وريحان و محبيك فى الاحزان
 كذلك قضى الرحمن انه لهو المهيمن القيم ان يـ
 ها الهويه قصدت معارج القدس و تركت الدنيا
 فى سبيل ربك اشهد انك انت الذى ارتقيت الى مقام
 محمود و اشهد انك رجعت مظلوماً الى مقرک طوى
 لك وللذين تمسكوا بذيلك المعمد و دان ياد الابد به
 قد تشرفت بك تلك الارض و ما حولها انك انت و ديعه
 و كثره فى هذه الديار سوف يظهر الله بك ما اراد انه
 لهو الحق غلام الغيوب با استقرارك على الارض تزلزلت
 فى نفسها شوقاً للقائك كذلك قضى الامر و لكن الناس
 لا يفقهون ان يايا، القديم طوى لك بما انفتحت روحك
 فى السجن الاعظم بعد الذى كنت بين ايدى الذين
 كهر و بالله فى اليوم الموعود انالونذ كرا سرار صعودك
 لينتهين اهل الرقود و تشتعلن الوجود بنار ذكرا سى العز
 الود)) و همچنين د ريگي از مناجات هاى صادره
 از قلم نير آفاق روحى لرشحاً قلعه الاعز فدا، اين بيان
 افخم نازل :

((سبحانك اللهم يا الهی ترانی بین ایادی الاعداء و
والابن محمدریده امام وجهك یا من بیسوده
ملكوت الاسماء ای رب فدیت ما اعطیتنی لحيوه
العباد واتحاد من فی البلاد)) ای یاران الهی
ملاحظه نمائید این بیان در این مناجات چه مقدار
عظیم است و این رتبه و مقام بجه حدی رفیع و جلیسل
بنص صریح میفرماید ((فدیت ما اعطیتنی لحيوه
العباد واتحاد من فی البلاد)) احیای عالم و اتحاد
ام که از خصایص این دو راعظم است و اعلان وحدت
عالم انسانی که اعظم و اول مبداء این امر اقم است
و سر پرده آن باید من بعد در قطب امکان پس از
اتمام انقلابات حالیه جهان بر حسب نبوات انبیای
عظام و اشارات مسطورہ در الواح قیمه مالک انام
مرتفع گردد از برکت شهادت غصن مقدس ربان
جمال رحمن در عالم امکان تحقق خواهد یافت
همچنانکه در ادوار سابقه یعنی در رد و در حضرت
ابراہیم اسماعیل و در حضرت مسیح نفس مقدس
آنحضرت و در رد و در فرقان حضرت سید الشہداء و در
کوربیا حضرت رب اعلی روحی لرشحات مہتمم
الاطہر فرمودند: **ما حضر و وہیای قد اجبت تطہیر**
و استخلاص اهل عالم گشتند و قریباً نگاه داشتند
در این کوریدیع حضرت غصن اللہ الاطہر بفرمودہ
جمال قدم و اسم اعظم جام شہادت اینوشیست
تا باب لقا بر وجه اهل بها مفتوح گردد و عالم و العالمیان
حیاتی جدید یابند و وحدت اصلیه در جمعه بشریہ
تحقق پذیرد و وحدت عالم انسانی اعلان گردد و عالم
ادنی آئینہ ملکوت ابی شود تعالی تعالی مقامہ
المتعظم المتعزز المتعالی الباذخ المنبوع
تعالی تعالی اسمہ المبارک الاطہر الاعز الافرہ

الاشرف البديع .

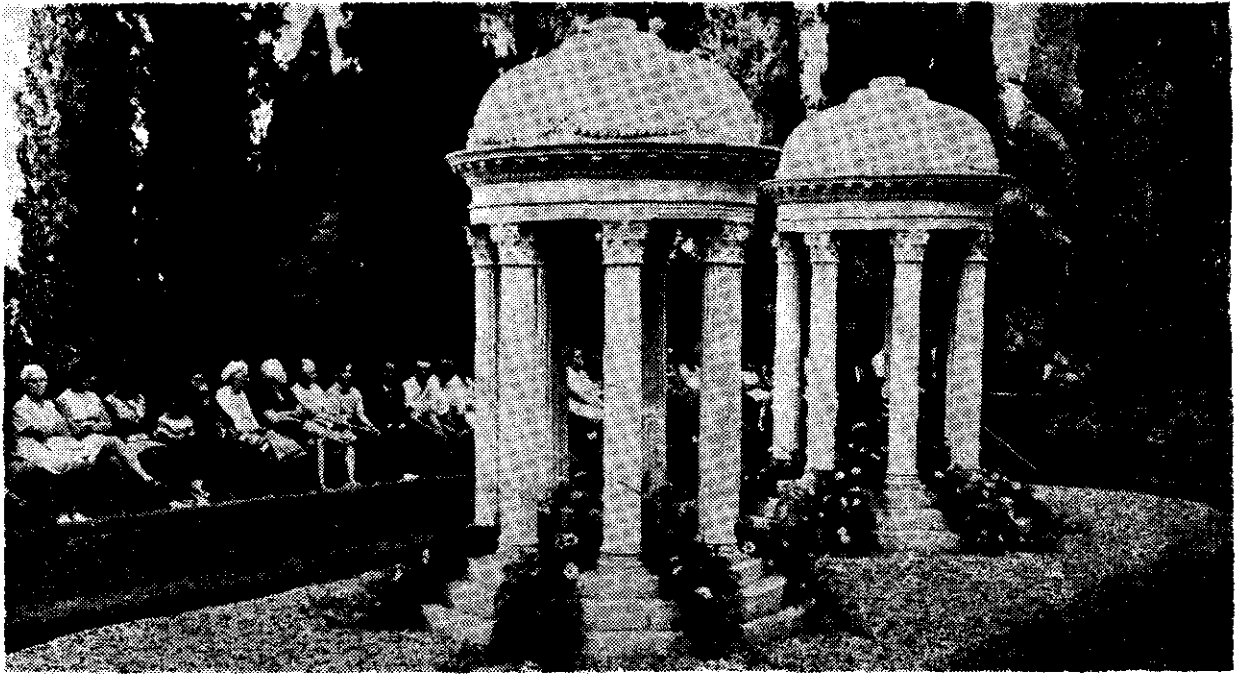
آحسین آشی (۱) چنین تقریر کرده است .
خضوع و خشوع و توجه و مظلومیت ایشان فوق تصور
عقول بشری بود و چند سالی سنشان از سرگرا آقا روح ما
سواہ فذاکو چکر بود ند ولی قامتشان قدری مرتفع تر
و همیشه در حضور جمال مبارک بتحریر و نزول آیات
مشغول و چون باب لقا مسدود بود همیشه در بالای
بام قشله بمناجات مشغول میشدند یعنی قبل از غروب
چون از مشغولیت تحریر آیات فراغت می یافتند تشریف
میردند بالای قشله فوق محل اقامت که حیاط خانہ
و نزدیک محل طبخ بود منقذی در وسط بود در حالت
مشغول و خرام و شدہ عالم مناجات و توجه بملکوت ابی
چون آن منقذ رسیدند و روی مبارکشان بعالم بالا بسود
از وسط منقذ در حیاط خانہ بروی سنگهای صلب
فتادند و از هیبت صد اوتالہ جمیع از اطاقها خارج
گشتند و دست تحیر از قضا و تقدیرات الهی بر سر زدیم
در آن حین جمال قدم جل کبریاہ از اطاق بیرون
تشریف آوردند ملاحظہ فرمودند کہ آقا چه کردی چه
شد افتادی معروض داشتند کہ من همیشه در بالای
بام بقدم شرمده بودم و ملتفت بودم کہ بآن منقذ
میرسم ولی امشب قضا و قدر چنین شد کہ از خا طسرم
رفت بعد آن هیگل نازنین را وارد اطاق خود شان نمودیم
و طبیب حاضر نمودیم . شخصی بود از اعالی ایتالیا
و هر چه مداوا نمود نتیجه حاصل نشد (چون قضا
آید طبیب ابلہ شود) و جمال مبارک روحی لاجبائہ القدا
فرمودند آقا چه میخواہی بگو عرض نمودند کہ رجاء
دارم باب لقا مفتوح شود از برای احبای الهی فرمودند
انشاء اللہ آنچه از خدا میخواہی خدا اعانت میکند
و بآن حالت ضعف و درد و مال و نالہ و مظلومیت کسہ

۱ - آشبز جمال مبارک کہ در تمام وقایع از بغداد در جمعیت مبارک بودہ و در ورہ میثاق نیز بودہ و
اوایل در ورہ حضرت ولی امر اللہ صعود نمودہ است .

قوه تقریر و تحریر ممکن نیست که وصف نماید هر کس وارد میشد بانهایت لطف و مهربانی و معذرت می طلبیدند و احبانه چون بعبادتشان مشرف میشدند می نشستند و همیشه می فرمودند که من خجالت میکشم شماها نشسته و من خوابیده باید ببخشید بسیاری از این قسم بیانات حزن انگیز که جگرها را مشبک مینمود و از وقت افتادن تا صعودشان تقریباً ۲۴ ساعت طول کشید میعاد بمیعاد دیگر روزم و یا سوم بود که بغتاً "جمال قدم جل عظمه" در اطاق مبارکشان شنیده شد که چند دفعه می فرمودند مهدی ^{طهر} مهدی . . . بعد از صعود حضرت غضن الله الارواح العالمین لمظلومیته الفد اشین محمود حضور حضرت مولی الوری روح ما سواه فد اعرض نمود گسه آقامن نمیخواهم که اهل عکا این هیکل لطیف نازنین الهی را غسل دهند من میخواهم بدست خودم این خدمت را انجام دهم و این شرافت را حاصل نمایم قبول فرمودند بعد در وسط قشله چادری زدند و در وسط چادرن آن هیکل مظلوم را بر روی تخت بساراه گذاردیم و شیخ محمود مشغول بغسل شد و احبای الهی مانند بسروانه طائف حول آن سراج الهی بتضرع و ابتهال و ناله و حنین که وصف آن نتوان نمود و حقیر مشغول به آوردن آب و امور غسل گاهی بمالا گاهی پائین (۱) . ملاحظه میشد که حضرت مولی الوری روحی لا حزنه ^{الفد} در خارج چادر ممشی می فرمودند در نهایت اضطراب و عجله و در وجه مبارک بقسی آثار حزن نمودار بود که از وصف خار

است اشک چشم از شدت تاثیر خشک شده بسود بعد از اتمام غسل و کفن آن طیر الهی را در جوف تابوت تازه می نهادیم باری اهل سرادق ابهی و احبای الهی در آن حالت چه نمودند وجه بدوش گرفتند صیحه و ناله بعنان آسمان رسید و قیامتی برپا شد و با حالت توجه و توسل و معزت و سکون در خارج قلعه عکاد رینی صالح آن وجود مقدس استقرار یافت و تسلیم شد و حال آن مرقد مطهر را حضرت مولی الوری دروش آهن زدند و چنانند نفر از قبر احبانه در جوف آن دایره میا شد و سنگی که بنا شده بخطر مرحوم جناب مشکین قلم علیسه بها الله الابهی (یا ایتهال النفس المطمئنه ارجعی الی ربک راضیه مرضیه) بعد از رجوع رمن مطهرشان بقشله حین ورود زلزله بظهور رسید که کل آگاه شدند . . . بعد از چند روز در خارج اطاق مبارک صدای یائی بگوش مبارک رسید که گویا صدای پای آن طلعت اطهر انور بود بغتاً "جمال قدم جل جلاله" دوسه دفعه فرمودند میرزا مهدی دیگر از این حال چه آتشی در قلوب افتاد که هر نفسی آرزوی عدم مینمود و میسر نمیشد و چون بشارت فرمودند باب لقسا مفتوح میشود چندی نگذشت که کم کم ابواب لقاد رخود قشله مفتوح و احبائی که در خارج بودند مانند دانی حقیر استاد اسمعیل بنسا و جناب شیخ محمود عرابی و عثمان افندی سلمانی واضحاً علی روسالاشهاد مشرف میگشتند و کم کم مسافرین وارد میشدند .

۱ - شیخ محمود - ۲ آقا حسن پسر عموی جمال مبارک - آحسین آشچی بغسل دادن مشغول گشتند . استخلاص جمال مبارک از قشله عکابدین ترتیب بود که چون بین روس و عثمانی بر سر مسئله بند رسپاستیول جنگ واقع شد و از اطراف و متصرفات عثمانی دسته دسته و فوج فوج سرباز عکا وارد که از آنجا سوار کشتی شده و میبایدان حرب اعزام دارند لذا قشله (سربازخانه) مورد احتیاج و توقف قشون شد لذا دولت عثمانی جمال مبارک و عائله را باکمال معذرت از قشله خارج ساختند - (نگارنده) و هیکل اطهر از سربازخانه خارج و داخل عکا تشرف بردند و آزاد گشتند و احبانه که در اطراف بودند مرتباً بحضور میرسیدند .

احتفال مئوی شہادت حضرت غصن اطہر در آرض اقدس

شهادت

غلامرضا روحانی

غصن اطهر بر زمین از نام سجن آمد فرود
یا افسول نیبری از آسمان امر بود
دیده اهل حرم از این مصیبت خون گریست
سجن شد بیت الحیزن بزوالك ملك وجو د
فدیه شد در راه حق اینی که در راه ایش
جان هزاران تن چو اسمعیل قربانی نمود
اهل حق تسلیم تقدیر و رضای حق ششوند
نیست از تدبیر هاد رمنع آن تقدیر سود
جان و تن از هم جدا شد غصن اطهر را چو کرد
تن سقوط از نام و جان بر جنت ابهی صعود
طایری عرش آشیان در سجن اعدا خسته جان
دست لطف وجود حق از سجن اعدا ایش ربود
گرچه بگذشته است يك قرن از حدوث حادثه
قرنها باید حدیث این حوادث را شناسود
بربها الله بیدادی که رفت از ظالمین
کی رسول هاشمی دید از نصاری وزیر بود
تا فرمان د و سلطان یای در عکانههاد
اینچنین فرمود سلطان قدم گاه ورود
کانه در تورات و در انجیل و قرآن وعده هها
بود از میعاد رب گردید ظاهر آن وعود
گشت با اهل حرم در سجن اعظم مستقر
منزل آیات رحمن مظهر رب و دود

ابتدای آب و نان مانند ندیبا آتش به بسجن
جمعی اطفال و نساء از ظلم آن قسم عیبود
اینهمه حمل شد اید کرد تا بنیان نهید
اتحادی در شر آن مظهر احسان وجود
اینهمه در قید و بند افتاد تا گردد در خلاص
عالم انصاف اندر ظل امرش از قیام بود
چشم گردون چون بهاء الله مسجون ندید
کاورد کرد نکشان را سرید رگاهش فرود
گرت کرد ابلیس بر او سجده از روز السبت
شد ملائک را بخاک در گهش سر بر سجود
هم گلستان بر بهاء الله شد هم بر خلیل
آتش نمرود و تارکینه خصم لشد و د
گشت خوش آب و هوا عکای بد آب و هوا
شد بدل زندان بقصر بهجی و بیت عیبود
صیت امر بر مش بی حرب عالم گیر گشت
نقش اسم اعظمش بی جنگ کشورها گشت بود
هست عزتها همه در دست سلطان قدم
هست قدرتها همه در قبضه رب الجنود
طیب احکام بدیع و عطر کلک اطهرش
در فضاها گشته ناقذ همچو صوی مشک و عود
عاشقان روی او شادان بجانیازی شدند
سوی میدان فدایا خواندن شعرو سرود
غصن اطهر جان خود در سجن اعظم فدی به ساخت
گرچه ذکرماتش غم بر سر غمها افزود
بود روحانی نناگوش نه تنها تا ابود
خیل کرومین فرستد غصن اطهر را درود

اجتبار مصور

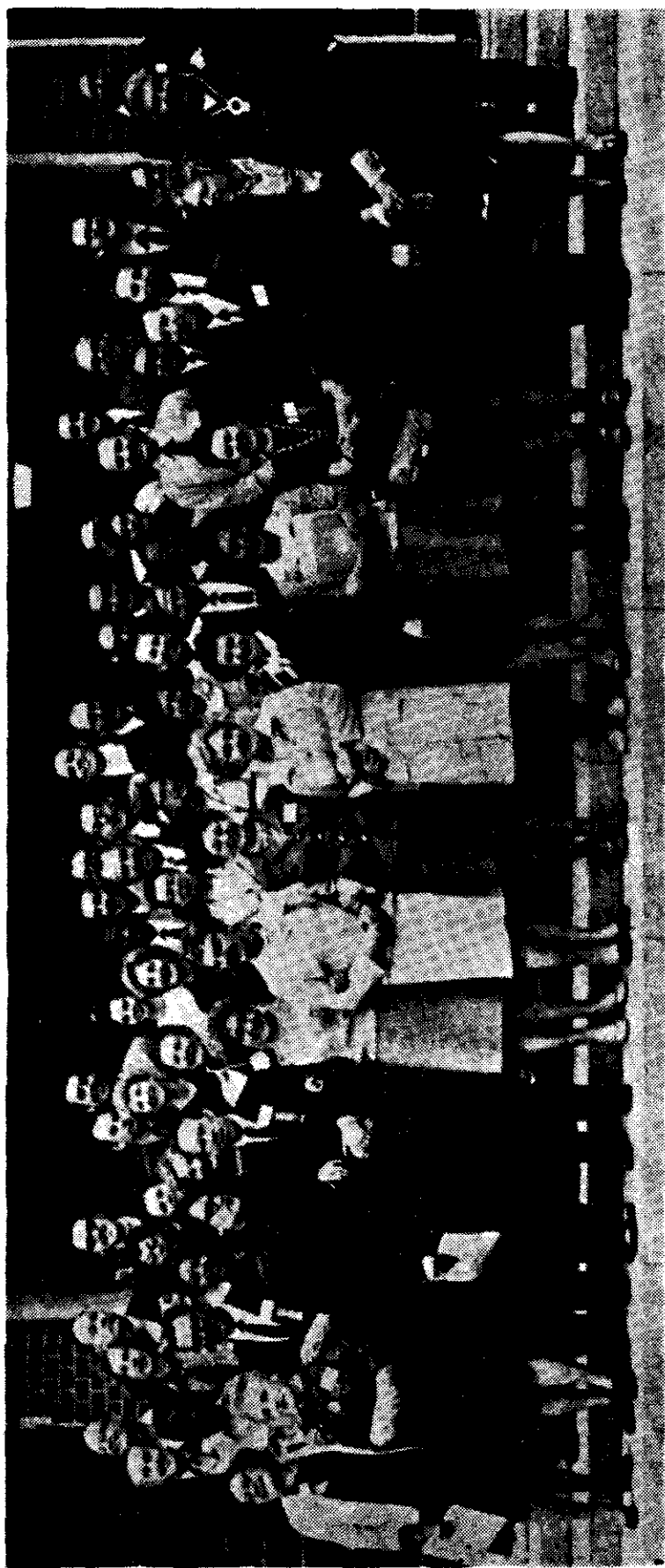
فرماندار ایالت مینسوتا اعلامیه
روز جهانی صلح را امضاء میکند

اعضاء محفل روحانی ملی بهائیان
ویتنام رضوان ۱۹۷۰

اعضاء محفل روحانی ملی بهائیان
آلاسکا در حضور یکی از اعضا هیئت
مشاورین قاره ای و دو تن از اعضا
هیئت معاونت

کانونشن ملی سہائیان کانادا اول ماہ مہ ۱۹۷۰- از ۹۵ نمایندگان منتخب ۸۴ تن در کانونشن مسزہر حضور داشتند کہ در تخصص و بر فوق عدہ ای از آنہا دیدہ میشود۔

یادداشتها

در بارهٔ حیات و خدمات آیدر امر شهد
جناب حاج میرزا محمد تقی معروف به

ابن ابهر

« ۲ »

یادداشت های میرزا فخرالدین در شرح احوال جد -
والد وم معظم خود از صفحه بانزده تا هیجده به جهاتی گه
بر ماروشن نیست خط خورده و ماطل شده است . موضع این
چند صفحه روایت میرزا فخرالدین از جد و خوش است در ساره
مذاکراتی که بین جنابان میرزا عبد الرحیم و میرزا عبد العطف
بعدت بیست روز گرفت و در پایان موجب ایمان بنیبر
والاکهر گردید . اما این روایت چنانکه بجای خود خواهد آمد
درست نیست و از خطای حافظه بری آید . اما در ضمن همین
صفحات مطلب دیگری آمده که شایان توجه است و آن ذکر
این نکته است که روایت فوق شانزده سال قبل در سنه
۱۳۱۵ هجری قمری برای میرزا فخرالدین نقل شده است و خود
این امر گواه این است که یادداشت های مورد بحث در سال
۱۳۳۱ هجری قمری - شش سال قبل از صعود حضرت ابن ابهر
بملکوت قدس مالک قدر تحریر شده است .

قسمت اول این یادداشتها در شماره ۱ و ۲ سال جاری بنظر خوانندگان ارجمند رسید .

دنباله یادداشت های مذکور از صفحه ۸ ابجد
چنین است :

" خلاصه پس از چهل روز اقامت قزوین والدم
(میرزا عبد العطوف) با اجازه * جدم (میرزا
عبد الرحیم) عازم ابهری شوند . قریب شش هفت ماه
در ابهر مشغول تدریس و نماز جماعت بوده آنگاه حاجی
میرزا عبد العظیم برادر کوچکتر جدم خواهش نموده
بود که صبیبه بزرگش خواخانم را که از جمله زن های
صبور و عاقله بوده والدم بزنی خودش اختیار کند .

والدم موکول با اجازه * جدم نموده پس از استیذان
مجلس عقد با شکوهی منعقد نموده والده ام خواخانم
را برای والدم عقد نمودند پس از یکماه از عروسی پدرم
جدم از قزوین با ابهر مراجعت نموده وهمان اوقات
مرضشان روبه اشتداد بوده اعمالی عموماً " حتی
اولاد آقا جواد که باطنا " کمال مغایرت و دشمنی را داشته

از جدم دیدن کرده و ایشان هم طبییی همراه خود
داشته و روزی یک دو جابر حسب اجازه طبیب برای
بازدید میرفت تا این که نوبت ملاقات اولاد آقا جواد
رسیده . روزی در موقع عصر برای بازدید آنها ی روزی
و آن جا چائی و قهوه برای ایشان می آورند . پس از میل
چائی و قهوه حال تسهوج بایشان روی داده بطوری
حالشان سخت می شود که سواره بمنزل (میروند)
شب حالشان شدت سخت گشته از قرار گفته طبیب
گویا سی داخل قهوه بوده که محض ثواب بسودن
ایشان را مسموم " شهید کردند چه که بعقیده آنها
جدم را خارج از دین می پنداشتند و کشتن خارجی

را ثواب می دانستند خلاصه او اسط ماه ربیع الاخر
سنه ۱۲۹۱ جدم دارقانی را وداع نموده و حییات
ابدی فائز گردید و در بیستم ماه رمضان همان سال
ولادت فانی اتفاق افتاده است . آن اوقات تقارن
او و آخر حکومت محمد تقی خان مجدالدوله معروف بود
که اعمالش در صفحات تاریخ شورش زنجان مشهود
و خود فانی غالب اعمال جابرانه او را به جهست
مسیونیکلا جنرال قنصل فرانسه مقیم تبریز موعی که
تاریخ امر جدید را می نوشت یادداشت کرده ام . بهر
حال پس از چند روزی دستخطی از حکومت زنجان صادر
بدین مضمون :

" جنابان مستدایان آقای میرزا عبد العطوف بجهت
و آقای میرزا محمد تقی زید فضلها از فوت والد مرحوم
شما نهایت حزن حاصل و خود را در این مصیبت با شما
سهم میداند . محض تسلیت شما را استسنان
ملائک پاسبان اعلیحضرت قد رقدت شهریار
ارواح نافداه مواجیبی به جهت شما استدعا نموده *
تابه رفاه مشغول دعا گوئی ذات ملکوتی صفات
اعلیحضرت همایونی بوده باشید " مجدالدوله و
عیابا " هم دستخطی به میرزا قاسم امام جمعه و آقای
هدایت صادر نموده مبنی بر نهایت لطف گویا
مسموم نمودن جدم با اطلاع حکومت بوده است و این
مسأله را والدم و عم منتقل شده و ملاحظه نمودند
که استتار مطالب بهتر از آن است که شهرت بد دهند
و اسباب توهین به جهت خودشان وارد خواهد شد .
مجدالدوله حاکم هم بواسطه کبر سن و هم در اواخر

* در فرمانها و مناشیر موجود در خانوادہ جناب ابن ابهر از جمله يك فرمان عمایونی مورخ رمضان ۱۲۹۴
ملاحظه شد که تایید حکم قبلی است و موجب آن " در جزو مستمریان قزوین مبلغ سی و دو تومان و هشت هزار
دینار در حق عالی جنابان علما گرام میرزا عبد العطوف و میرزا محمد تقی برقراری گردد "

بمرض سختی مبتلا از حکومت خمه استعفاداده و شاهزاده رکن‌الدوله برادر ناصرالدین شاه در عرض به جهت حکومت منتخب و وارد شده و میرزا قاسم به امام جمعه را در ابهر دلال مظالم خود قرار داده بطوریکه که در عرض پنج شش سال بیست و دو بار چه ده به جهت رکن‌الدوله از عایدات هوایی خریداری کرده و منتهای تقرب را (در نزد) رکن‌الدوله پیدا کرده و در سر سرهم از والد و بیشتر از عم سعایت می‌کرد چونکه عم معظم قدری بی‌پرده تسیر مشغول تبلیغ امر الله و نشر نجات الله بوده و الواح مقدسه هم بتوسط قاصد مخصوص از قزوین بعنوان ایشان میرسیده و آقای حیمای سابق الذکر را و داشته اند باکمال بیگانگی مراوده کند و در باطن از محل جمعیه که الواح مقدسه میان او بود و بانهایت تردستی تفتیش می‌کند و از طرفی هم عم معظم بگمان این‌که شاید آن بدبخت را به شاهراه دیانت هدایت نماید دوستی او را باکمال شوق می‌پذیرد و اجبای ابهر هم کم کم روزه ترقی گذاشته عدّه آن‌ها به سیسی جهل میرسد بیشتر آن‌ها از اقارب بوده از آن جمله یکی از اجبای باحبت میرزا ابوالقاسم خالوی بزرگ والد هم بوده که غالب اوقات محافل روحانی و مجالس انس را در منزل او میان زیرزمینی تودرتود رساعت شش هفت از شب منعقد می‌کردند که بگسی همسایه‌ها و اغیار در خواب باشند و اسباب عدمه به جهت اجباب فراهم نشود گرچه همسایه متصل او را درش میرزا ابوالاعلیٰ برد که خالوی کوچک والد باشد در منتهی درجه اعتراض و اعتراض بود و حتی کرارا "به قصد صدمه عم و برادر خودش میرزا ابوالقاسم بود و چون پدرم را غیر سبائی می‌بیند اشت با او از دل خود را اظهار می‌کرد که نمی‌دانم ایسن چه دین تازه است این‌ها اختراع نموده اند و آری

تکلیف شرعی ما با این‌ها چیست و اگر همین‌کیم که این‌ها از دین محمدی خارجند آیا خون این‌ها حلال است یا خیر و در صورت حلال بودن بر ما قاتل اینها واجب است یا خیر؟ پدرم در جواب میگفت که مشرک آنها هستند که مشرک‌زوریا دین محمدی هستند یعنی کسانی که آن وجود مبارک را نعوذ بالله در غلغله دانند و قرآن را من عند الله نمی‌دانند و من با خود این طایفه گفتگو کردیم ام و بعضی از کتب آنها را خوانده ام این‌ها همه بی‌غیران را تصدیق دارند بلکه بایه دین سبائی را بروی قورات و انجیل و قرآن می‌دانند و در این صورت این طایفه را مرتد نتوان گفت "

یاد داشت های میرزا فخرالدین در همین جا ناقص مانده است و معلوم نیست که آیاتمه ای دارد یا نه . باقی دایستان را از تاریخ جناب شیخ محمد کاظم صمدی که در همان سنه ۱۳۳۱ هجری قمری نگارش یافته است چنین می‌توان خواند :

" پس از صعود والد ماجد جناب ابن ابهر با فساد علمای ابهر و زنجان چند ماه در رحبس شدید مبتلا شدند و پس از استخلاص (۱) باز اعداء آرام نگرفتند و صندوق نوشتجات ایشان را شبانه سرقت نموده (۲) در مجالس و معاشره و مساجد و منابر اشتها روانتشار دادند و بعد امام جمعه بتوسط برادر خود شیخ الاسلام آن نوشتجات را بطهران برای قلع و قمع ایشان فرستاد و ایشان هم مجبور بر رفتن طبران برای مقاومت شدند ولی بتاییدات غیبیه شیخ الاسلام بمجسود ورود بطهران مریض شده اجل او را مهلت محاکمه نداد لهذا ایشان باکمال سرعت مراجعت نمودند و منب شیخ الاسلامی که نواحی خمه را تصاحب نمودند لکن باز معاندین ایشان را به حال خود نگذاشتند و املاک ایشان را غصب و تصرف نمودند

(۱) این‌ها می‌باید برادر مکرّم جناب میرزا عبد العطف تحقیق یافته است .

(۲) ظاهراً "سارق همان آقای حیمای مذکور بوده است .

تا بالاخره ناچاره هجرت طهران شدند .
 از جمله اسناد ومدارکی که در خانواد ه
 جناب ابن ابهریدست آمده نامه ای است با مضای
 " داعی میرزا محمد تقی شیخ الاسلام ابهری " که
 در آن چنین مرقوم شده است : " سال قبل مراتب
 دعاگوئی داعی بعرض حضرت اشرف ارفع احمد
 والا ولیعهد طول الله عمره رسید و رقی بافتخار
 داعی بلقب شیخ الاسلامی عنایت و مرحمت فرموده
 چون ملاحظه حالات داعی را در مراسم دعاگوئی و
 خدمتگزاری فرموده اند مستدعی از مراحم ملوکانه
 چنان است که دستخط مبارک شرف صدور
 پذیرد و فرمان همایونی عنایت شود . . . " شاه
 پس از ملاحظه این عریضه در بالای آن چنین توقیع
 کرده است : " اگر ولیعهد رقم زده باشد
 کافی است " و این ترتیب منصب شیخ الاسلامی
 ایشان مورد تایید ملوکانه قرار می گیرد . مدرک
 دیگر دستخط تذهیب شده است به مهر و مضای

ولیعهد که در آن خطاب به " عم اکرم اعظم
 نامدار مؤید منصور فرخنده شیم کامکار ملک آراء " (۱)
 چنین مسطور است :
 " از قراری که بدرجه ظهور و شهود رسید عالیجناب
 فضائل نصاب اخوند ملا محمد تقی شیخ الاسلام
 ابهر از جمله فضلا و عاگویان دولت قاهره و اکمال
 تقوی و ورع موصوف می باشد چون رعایت احوال
 این قبیل اشخاص لازم است لهذا محض حصول
 مزید قسراغت و آسودگی عالیجناب مشارالیه
 بتحریر این موقوفه اشارت می داریم قدغن دارید
 رعایت توقیر و احترام او را در آن صفحات مرعی داشته
 کسی بی جهت مزاعم و متعرض نشود یا سودگسی
 مشغول دعاگوئی باشد شهر جمادی الاولی ۱۲۹۵ "
 اعطای چنین عنوان مانع از آن نشد که همه
 اموال جناب ابن ابهر و خانواد ه جلیل ایشان گرفتار
 تجاوز و تقاطع اعداء شد و کلابادیه مغذرفت .

(۱) ظاهرا " مراد نواب والاعباس میرزا ملقب بملك آراء " است که در ۱۲۹۵ هجری قمری بحکومت
 خمس منسوب شد .

شرح زیر را همکار قدیمی آهنگ بدیع جناب دکتر
حبیب مؤید از امریکا مرقم داشته اند که عیناً بنظر
خوانندگان عزیز میرسد :

نزدیک غروب دکتر منوچهر فرزندم با تفاق خانمش آمدند و مجله
ما را بعد رسه خوش آب و هوای تابستانی بهائی درد وین Davison
بردند. رفتن و برگشتن متجا و زارد و مست مایل بود و تکیه وارد محل شدیم
دیدیم جوش و خروشی است هر چند نفر در میز نشسته با هم صحبت میکنند
بعضی ها را شناختم ولی اکثراً نا آشنا بودند اینها عده داوطلب مهاجر
بودند که ۹۹ نفر میشدند مرد وزن و بیرون جوان - دکتر - مهندس
نرس - معلم - نقاش و غیره. اینها برای یک هفته اخذ تعالیم و آشنائی
بوضع محل مهاجرت و سایر اطلاعات لازمه درین محل آمدند بودند که مدت
یک هفته بمانند و بعد بحلهای لازمه بروند مانند ژاپن - هاوایی - جزایر
پاسفیک - استرالیا و بیشتر با فریقا میروند. در اینجا پنج روز نمونه دانشندان
میآیند و هر کس بنوبه خود یک اطلاعاتی در دسترس حضرات میگذارد.
بنده با بعضی مشغول صحبت و در حظ و کیف بودم حالا دیگر ما باید برگردیم
راه دور و پر وقت است و جاده ما شلوغ هر چه زود تر بهتر. با بعضی
خد احافظی و با برخی رومسی کردیم و سوار ماشین شدیم و موتور حرکت آمد
بود و میخواستیم حرکت کنیم بناگاه دیدیم جناب حسن صبری که از طرف
بیت العدل اعظم ما موریت دارندش هفته در امریکا سیر و سفر کنند و مراکز
امریه سرکشی کنند و در ماشین ما را باز کرد و گفت احباب منتظرند که شما
و لهرای چند دقیقه هم شده از خاطرات ایام مبارک برای ایشان صحبتی
بکنید بنده هم اطاعت نموده با وجود گرمی هوا و خستگی راه آماده شدم
و کمره بسالین سخنرانی رفتم احباب هم همه میدیدند فوراً جناب حسن صبری

پشت بلند گرفت بنده را معرفی نمود و گفت چون بیانات فلانی ارزنده است من دیگر صحبتی
 نمی‌کنم و میدان را بمن داد بنده هم بعجله واهیجان تمام عرایضی کردم که مختصرش اینست :
 الله ابھی بسیار مسرور و مفتخرم که بدون مقدمه و بدون اطلاع قبلی بزینت مهاجرین عزیز
 و مبارزان امرالله نائل آمدم بنده در سال ۱۹۰۷ میلادی که بحضور مبارک مشرف شدم بایکعده
 زائرین کلبی نواد همدانی همراه بودم اول بیان مبارک راجع بهجرت حضرت ابراهیم بود که
 ازبرکت این هجرت حضرت کلیم - حضرت مسیح - حضرت محمد - حضرت باب
 و حضرت بهاء الله بوجود آمدند. خلاصه درالواح بسیار از اهمیت مهاجرت بحث شده و شما
 بخوبی میدانید شکر کنید خدا را که چنین تاج پرافتخاری بر سر شما گذاشت و شما را باین مأموریت
 سرافراز کرد بیخود حضرت عبدالبها این مأموریت را بعهدہ شما نگذاشت و شما فرمان
 رهنمائی روحانی جهانیا نرانداد البته مهاجرت فد اکاری تام و تمام میخواهد انقطاع و خلوص
 میخواهد استقامت و ثبات میخواهد زیرا مهاجرت همین ترک یارود یار نیست خیلی موانع
 و مشکلات پیش میآید بخصوص روزه های اول با زحمات طاقت فرسا رسو و میشوید ولی تمام خسارات
 و زحمات را حضرت بهاء الله جبران میکند و سرانجام باموفقیت و کامیابی و فیروز ماندان خواهد بود
 شکستی از برای شما نیست در تاریخ آمده که مجاهدین اسلام که در واقع مهاجرین آن زمان بودند
 وقتی که بجبل الطارق رسیدند تمام کشتیهای خود را سوزانید و غرق کردند که امید بازگشت
 نداشته باشند و گفتند ما میخواهیم علاقه خود را با مال دنیا قطع کنیم زیرا مال دنیا هر جا که هست
 دل انسانها را آنجا است ما میخواهیم منقطع باشیم یا میمیریم یا موفق میشویم حقیقتاً "موفق هم
 شدند آنها شمشیر دست مهاجرت کردند ولی شما با شمشیر محبت الله میرود که خیلی برنده تر
 است بروید خدا به همراه شما باشد بروید که دنیا منتظر شما است بروید که نوع بشر حیران و سرگردان
 شده و عقایدش متزلزل گشته و از این عادات کهنه پیوسیده خسته شده چنانچه بی بینید همه
 عاصی شده اند و طغیان کرده اند و جوانان همه سرکش شده اند کشتیها استعفا میدهند
 و انقالبی در دنیا است و همه منتظر ابلاغ کلمه الله شده اند و اینست مصداق دید خلون فی دین الله
 افواجا همه بسوی شما میآیند باری زیاد صحبت شد که خود منم تحت تاثیر احساسات قسرار
 گرفتم و دیدم عجب دنیائی شده آیا یک صد نفر مهاجر کم عددی است ؟ مگر شوخی است ؟ مگر
 قدرت بشری میتواند چنین زور آزمائی بکند ؟

دو خادم جوان

کامیار ارجمند

نونهالان روحانی - طهران

۴ می ۱۹۷۰

خبر تأثر آمیز صعود دو خادم جوان و مخلص و فعال امرالله کامیار ارجمند و شهرام دهناد مایه نهایت تأسف و تالم گردید این دو نفس خدوم نمونه بارز جوانان مهد امرالله جان خوش راد میدان خدمت اینار نمودند بستگان و دوستان آنان را با دعیه قلبیه این هیئت در اعتبار مقدسه جهت علود رجات و ترقی روحشان مطمئن سازید از ساحت الهی شفای دوستان مجروح آنان را سائل و آملیم .

بیت العدل اعظم

با قلبی محزون و چشمانی اشکبار از مصیبت فقدان کامیار ارجمند که یکی از بنندگان محبوب حضرت بهاء الله بود ورشته حیاتش در این جهان خاکی در حین خدمت با مرتازنین در امریکا از هم گسست به تحریر این مقاله مختصر و نارسا میپردازم .
فی الحقیقه او یکی از پیروان متمسک و ثابت قدم جمالبارک و یک بهائی پر شور و انجذابی بود که تمام وجودش از شعله نار محبت الله مشتمل و آفروخته بود و با فداکاری فراوانی که از خود ظاهر میساخت روزها و شبهای پیشماری را مصروف ابلاغ پیام محبوب دل و جان خود نمود .
در مصاحبت با طبقات مختلفه مردم

هرگز کوچکترین اثری از تعصب و نامهربانی از خود نشان نمیداد بلکه با کمال محبت و مهربانی و مهربانی نواری که حضرت ذوالجلال در قلب او آفریده بودند با آنها رفتار مینمود . خانه او همیشه محل آموختن برادری و دوستی و مرکز اجتماع دوستان و افرادی خانمان بود . فصاحت و بلاغت او در دفاع از امرالله و تبلیغ آن و توانایی او در تبیین و تشریح

آیات غامضه و مشکله کتب مقدسه و تسلط او بر جواب سئوالات نسل ناراضی کمونی آمریکا همه نمونه تابناکی از خدمات باهره اود در راه خدمت امر مقدس حضرت بهاء الله بود . هرگز آرامشی در خود احساس نمیکرد مگر هنگامیکه فعالانه به نشر نفحات طیبه الهیه این امر مقدس مشغول و به القاء کلمه * الهیه مألوف بود .

احصاء حدود و میزان فعالیتها و خدماتش کار بسیار دشواری است چه اود باره بیست و هفت سال حضرت بهاء الله در تعداد کثیری از کلیساها - کیسه ها - مجامع - موسسات دانشگاهها و مدارس تابستانه بهائی - کفرانسهای جوانان و جلسات تبلیغی سخنرانی کرده است و گمانه هدف و مقصدش اطمینان از پیشرفت لاینقطع و دائم التزاید امر مقدس الهی و کسب پیروزیها و فتوحات باهره برای امر الله چه در ایران و چه در ایالات متحده * آمریکا بود .

بزرگترین و مؤثرترین حربه * او محبت و عشقی بود که نسبت بحضرت عبدالبهائیمورزسد و در نزد نسیانش همواره مد و تعسوت حضرتش بود حیات و زندگانی حضرت عبدالبهائیمورز را عمیقاً مطالعه کرده بود و از آن مثل اعلی و کامل راه نفوذ به قلوب مردم را آموخته بود . مجموعه تصاویر و شمایلها و مقالاتی که راجع بحضرت عبدالبهائیمورز باقی گذاشته شاهد صادقی بر محبت و احترامی است که در قلبش نسبت بحضرت داشت . قلوب جمع کثیری از نفوس بهائی و غیر بهائی را با نمایش عکسها و اسلاید های یادگاری زندگانی حضرت عبدالبهائیمورز همراه با شرح آنها که روی نوار ضبط کرده بود مجذوب نموده بود . بدون تردید این اثر اوسه تنهایی در بین تمام یادگارها و آثار اوس بسیار برجسته و درخشان است و وسیله جلب احبای الهی به حضرت عبدالبهائیمورز است . ساختن آنان بحضرتش خواهد بود .

ایالات جنوبی آمریکا در قلب کامیاب عزیز جای مخصوصی داشت چه که او مدت چهار سال در شهر پاتن روود رایالت لوئیزیانا زندگی کرده بود و در آنجا بود که تحصیلات دانشگاهی خود را بنیان رسانید و معاهده * انگشت شماری از احبای الهی که در آن نقطه ساکن بودند در استحکام بنیان و اساس امر حضرت بهاء الله در جنوب فعالیت و کوشش مستمر نمودند و پیوسته در صد اجرای اهدا فی کس در تصویب مقدسه و دستورات الهیه بعهده * جامعه بهائی آمریکا گذاشته شده بود بر میآمد و برای تحقق آنها قیام و اقدام مینمود .

دست تقدیر الهی او را در ماه سپتامبر ۱۹۶۸ به شهر ردینگ در ایالت آهایو آورد و متعاقب آن فعالیتهای خود را در آن ایالت آغاز نمود اوس بسیاری از احبای منفرد و ورافتاده را که در آن حوالی زندگی میکردند و در هم جمع نمود و در آنجا شوق و انجذاب و فدکاری بی سابقه

ایجاد نمود بطوریکه همه بطور مدام و بدون احساس خستگی برای پیشرفت امر کار میکردند و سرموانع و مشکلات سهمگین عدیده فائق آمدند و تلاشها و کوششهایشان به ثمر رسید و فتوحات بسیاری نصیب امر مقدس الهی گردید و روز بروز بر شناسائی و اشتها را هم مبارک افزود و شمس و عدد و بیروان اسم اعظم چندین برابر گردید .

خشنود از استقامت احبای الهی که در حول او بودند و از اینکه دیگر نیازی باوند دارند عازم يك سفر طولانی و فراموش نشدنی به سرزمین آرزوهای خود یعنی ایالات جنوبی گردیدند اقبال دسته جمعی در ایالات جنوبی تازه آغاز شده بود که کامیارا راجمند احساس کرد باید به آن صفحات رفته و خدمات خود را در آنجا شروع نماید . نهایت آرزوی او تکمیل و تزئین معلوماً بهائیان تازه تصدیق و هدایت نفوس بی شمار متحرران حقیقت بود . از ۲۷ نوور ۲۷ بدیع قسط چند روز گذشته بود که کامیار عزیز مشغول و منزل خود را ترک کرد و عازم صفحات جنوب گردید . ولی ایام عید اعظم رضوان نزدیک میشد و چیزی به تشکیل محافل روحانیه محلیه جدید باقی نمانده بود اولین توقف او در شهر کوچک داسن بود در ایالت جرجیا که روح و قلب او مجذوب سادگی و صفای قلب مردمیکه گروه به شریعه * باقیه الهیه و امر مقدس بهائی وارد میشدند گردید و در نامه مفصل خود به بهائیان او مایونوشت که هیچ چیز در زندگی او را نقد خوشحال نگردید که از معاشرت و ملاقات این نفوس مقدسه مسرور گشته و هیچ چیز در تمام زندگانی اش با آن برابر نیست . سپس عازم بوگالوساد ایالت لوئیزیانا گردید تا سهم خود را در اقبال دستجمعی نفوس در آن نقطه ایفا نماید . بگروز آسایش و استراحت نداشت تا اینکه پیام الهی رابه همه نقاط جرجیا و لوئیزیانا که در آنجا ارواح و قلوب مشتاقان و نفوس مستعد و زندگی میکردند و دیانت مقدس بهائی هنوز در آن نقاط شناسانده نشده بود رسانیده و کلمه الله رابه متحرران حقیقت ابلاغ نمود و با تفاق سایر بهائیان مخلص و دعا کارگزار هائی را بانجام رسانید که هیچ نیروی خاکی و قدرت ناسوتی بدون تائید الهی و قدرت آسمانی هرگز قادر بانجام آن نخواهد بود تا رضوان ۲۷ بدیع متجاوز از ششصد نفر از طالبان حقیقت را هدایت کرده و در ظل اسم اعظم و شریعت الله در آورده بودند و هشت محفل روحانی در لوئیزیانا تشکیل دادند . در کل این احوال فارسان میدان خدمت و اسلان امر حضرت بها * الله با شدت و تاکید هر چه بیشتر شهادت دادند بر عظمت شعله * ایمانی که در قلوب آنان مشتعل بود و وسعت عظمت ماموریت و رسالت منحصر فردی که بعهد * آنان گذاشته شده بود این واقعه یکی از اعلام تاریخی نقطه * عطف گرانبها و عظیمی است که صفحات تاریخ دیانت بهائی را در امریکای شمالی زمین و مظهر خواهد کرد .

سرشار از فتوحات با همه باقلیای لبریزا امید و آرزوی شرکت دادن در استان مجتمعه در انجمن شوروروحانی ملی ایالات متحده کامیابا راجمند و سه بهائی ایرانی دیگر یعنی شهرام دهناد حافظ حافظ زاده و هوشنگ یزدانی و یک ایرانی غیربهای سفر خود را از باتسن روز در لوئیزیانا به ولیمت در ایلینوی آغاز کردند با امید فراوان و اطمینانی که : « بورود خود به ولیمت در روز هم رضوان داشتند . اما دست تقدیر قدرت الهی چنان کرد که هیچکس تصور آنرا هم نمی نمود زیر احق جل و جلاله یفعل مایشاء و محکم ما یرید است شدت طوفان و ریزش باران در آن روز سبب شد که اتومبیل آنها از جاده منحرف گردید و به یکی از تیرهای کنار جاده برخورد کرد و اتومبیل مانند اسباب بازی کودگان بند و نیمه گردید . و باعث مرگد و تن از عزیزان ما کامیابا راجمند و شهرام دهناد گردید و سه نفر دیگر شدت زخمی و مجروح گردیدند و بدین نحو یک واقعه غم انگیز و فراموش نشدنی در تاریخ امرهای بدید آمد .

بمحض وصول این خبر هولناک به انجمن شوروروحانی بهائیان تمام نمایندگان در این ماتم اشک حسرت از دیدگان فرو ریختند و از اسرین ضایعه عظیم و فقدان دوتن از عزیزترین و گرانقدرترین دوستان بهائی که با اعمال و رفتار خود صفحات تاریخ جوانان شجاع عالم بهائیس را درخشان کرده اند سوگوار شدند . هر چند این حادثه بسیار دلخراش و غم انگیز است اما بدون تردید دیری نخواهد گذشت که فد اکاری و جانبازی این دو منده جوان و مخلص جمالبارک چنان نتایج درخشانی در مسیر خواهد داشت که چشم همه را خیره خواهد ساخت . این دو نفس مقدس با تفاق در دوست بهائی خود هر چه داشتند فد اکردند تا اقبال عمومی در ایالات جنوبی سرچشمه دیگری برای عظمت جامعه بهائی در امریکا باشد .

شرح زندگانی کامیابا راجمند بدون ذکر این نکته عجیب کامل نخواهد بود که صعود او ملکوت ابهی در روز تولدش اتفاق افتاد زیرا ۲۶ سال قبل در روز هم اردیبهشت ماه ۱۳۲۳ متولد شده بود و روز هم اردیبهشت ماه ۳۴۹ بملکوت ابهی صعود کرد . دانستن این نکته نیز لازم است که چند روز قبل از این حادثه در ضمن یک سخنرانی از خدا خواسته بود که جانمش را در سبیل پیشرفت امرالهی و اقبال عمومی نفوس در ایالات جنوبی امریکا فد او قربانی نماید . باین ترتیب این واقعه شکوه و عظمت بیشتری بخود میگیرد بخصوص که این سانحه در ایام عید سعید رضوان رخ داد . بنابراین باید متذکر شد که یکبار دیگر بیروان موطن حضرت بهاء الله خون خود را در راه پیشرفت امرالله نثار نمودند و عشق و محبت خود را به برادران روحانی خسود در ایالات متحده امریکان نشان دادند .

لطف و عنایت حضرت بهاء الله بر والدین این عزیزان جناب امیر ارجمند و قرینه * محترمه اش سرکار بهیه خانم ارجمند و جناب نورالله دهناد و قرینه * محترمه اش سرکار محترم خانم دهناد باد که چنین فرزندان برآزند و وثابت قدیمی را تربیت نمودند تا با مرقد سنی خدمت نمایند که تاریخ اولیسه اش با خون بیش از ۲۰ هزار شهید نوشته شده است .
فرسار ارجمند

شهرام دهناد

شهرام دهناد فرزند نورالله ومحترم
 دهناد از نواده های گندم پاک کن در فروردین
 ۱۳۲۸ در طهران متولد شد. دوران کودکی
 تحصیلات علمی و تربیت روحانی او در طهران
 و اهواز متناوباً ادامه یافت و خدمات
 صادقانه اش در تشکیلات جوانان بهائی
 در آغاز جوانی بر رونق حیات روحانیش افزایشی
 ستایش انگیز داد.

در سال ۱۳۴۶ بعد از آنکه از دبیرستان فارغ التحصیل شد جهت ادامه
 تحصیلات به بلژیک رفت و در همان سال در کنفرانس بین القارات آلمان در فرانکفورت
 شرکت جست. روح ایمان و ایثاری که از آن محفل عظیم در او دمیده شد سرآغازی بود بر خدمت
 جانبازانه و آگاهانه اش در میادین امر.
 پس از آن مدتی در بلژیک و انگلستان بود و چون این کشورها را مناسب فعالیت امری
 خویش نیافت تصمیم به عزیمت به امریکا گرفت تا هم تحصیلاتش را ادامه دهد و هم بخدمت
 حق مشغول گردد.

دوران تحصیلش در دانشگاه "باتن روژ" حاکی از موفقیت بسیار او را علاوه کلمه الله
 بود. نامه هایش جملگی حاکی از همین سعادت و خوشی است. "مادر دانشگاه باتن روژ
 تعدادی دانشجوی بهائی هستیم که بما اجازه داده اند انجمن بنام انجمن دانشجویان
 بهائی داشته باشیم و حتی محلی در اختیار ما گذاشته اند که در آن بیت تبلیغی یا کنفرانسهای
 تشکیل دهیم. تبلیغ نمودن در اینجا بسیار آسان است مادر خیابان و کوچه راه میافتیم و هر کس
 میرسیم با او صحبت میپردازیم و میگوئیم عالم امروز مریض است و دیانت بهائی این مرض
 را تشخیص داده است و نسخه آن تعالیم دیانت بهائی است تعالیم حضرت بهاء الله
 که صحبت از وحدت عالم انسانی برادری محبت و برابری مینماید. آنها مشتاقانه گوش
 میدهند و طالبانه دنبال مینمایند و اظهار میدارند که درست است قبول داریم... بدین

ترتیب ماه روز و عرش بیت تبلیغی داریم و هر دفعه دوتا سه نفر جدا اقل بهائی میشوند بطوریکه در چهار ماه پیش در اینجا فقط دوت نفر بهائی بود ولی اکنون به بیش از صد میست نفر بهائی رسیده است .

باین ترتیب روز بروز دامنه فعالیت چشم گیر او در خدمت به عالم انسانی در محیطی که غرق در مادیات و لذایذ زندگی بود توسعه بیشتری پیدا کرد و اقبال دسته جمعی سیاهان محرک اقدامات وسیعتری برای او گردید .

همپای خدمات امری پیشرفت تحصیلی او نیز جالب توجه بود یکی از آخرین نامه های او که برای دوستش نوشته است بازگوکننده این هر دو است . " دیشب اینجا یک بیت تبلیغی بود که دوت نفر (یک زن و شوهر) بهائی شدند . اگر بدانی که وضع امری اینجا چقدر خوبست و چقدر رزود زیاد بهائی میشوند برای بعضی از آنها کافیست که فقط نیم ساعت حرف بزنسی و خیلی هایشان در همان جلسه اول بهائی میشوند هفته قبل هشت نفر در عرض دوت روز بهائی شدند . یا مثلا " در یک شهر کوچک در عرض دو ماه جمعیت از دوت نفر به بیش از صد نفر میرسد تقریباً " اینجا هر شب جلسه داریم و بعضی وقتها در یک جلسه دوسه نفر بهائی میشوند . و در آخر نامه میافزاید " وضع درسم هم اینجا خوبست و امتحاناتم تا بحال خوب شده گرچه این او اواخر وقتم اکثراً " صرف تشکیلات امری میشود ولی حتماً " همین باعث میگردد که در رسه هایم خوب شود کسی چه میداند شاید در همین واسطه به مهاجرت بروم یا بعد ها . "

آخرین سفر او همراه کامیار ارجمند و دوستانش حسب الامر محفل ملی امریکا برای تبلیغ سیاهان " داتسن " در " بابالوسا " بود و در بازگشت از این سفر با خیر اقبال دسته جمعی آنها عازم کانوشن ملی امریکا در شیکاگو بودند که در غروب روز پنجشنبه . وارد بیبشست در چارسانحه اتومبیل شدند و در نتیجه شهرام در هناد و کامیار ارجمند به ملکوت ابدی صعود نمودند و سه سرتشین دیگر سختی و جرح شدند . خبر این حادثه تا اثر انگیز و این فقدان دلخراش را محفل مقدس روحانی ملی بهائیان امریکا باین شرح مخابره نمودند :

" بئراث حادثه اسف انگیز اتومبیل کامیار ارجمند و شهرام در هناد به ملکوت ابدی صعود نمودند هوشنگ یزدانی - حافظ حافظ زاده و فریدون بدرای بوضع فوق العاده دلخراشی آسیب دیدند در مراسم تشییع جنازه هما همگی همگام خواهیم شد خواهشمند است مراتب را به والدین آنها ابلاغ فرمائید . "

و در تسکین این فرقت محفل روحانی ملی بهائیان ایران خطاب به پدر و مادر شهرام پیام ذیل را ارسال فرمودند .

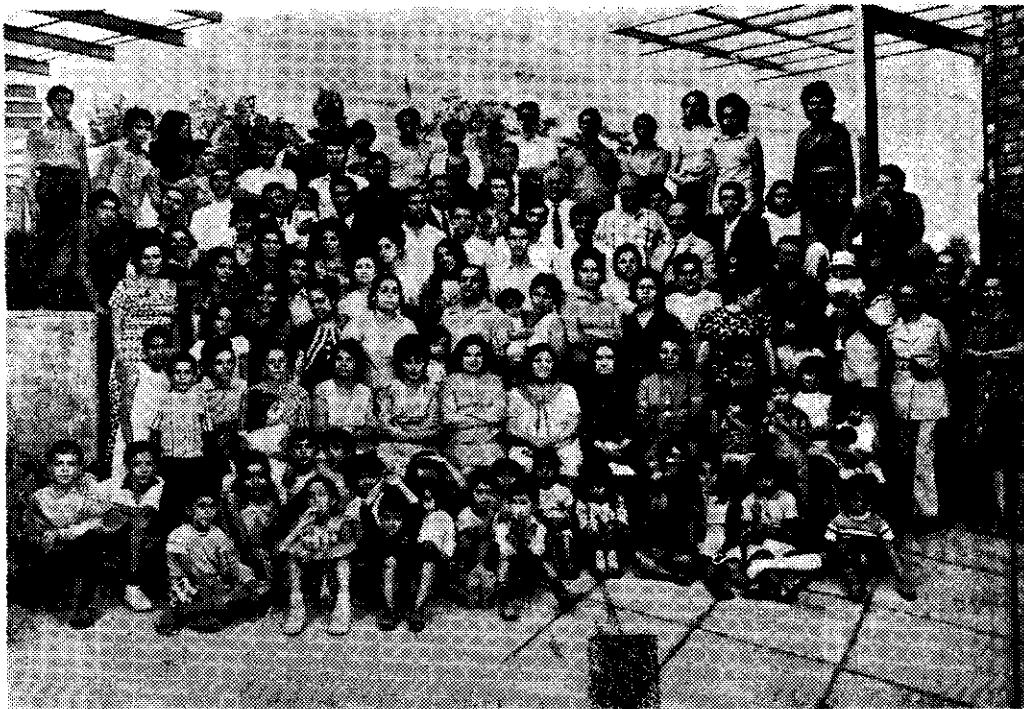
از مصیبت وارده عروج فرزند لیلیبند شهرام عزیز به ملکوت ابهی تانر
 وتالم شدید حاصل گردید آن طیار آشیان الهی از عالم تنگ و ظلمانی به عالم وسیع
 و فسیح نورانی پرواز نمود و در آشیان باقی لانه و آشیانه فرمود. خدمات آن جوان روحانی
 در نشر نفحات طیبه الهی و توجه و انقطاع آن خادم فد اکا و منقطع ربانی الی الابد آثارش
 باقی و مقرر است گرچه این فرقت بر حرقت است ولی با توجه به ملکوت الهی و توسل
 به آستان کبریا هر درد والی تسکین یابد و نگرانی واضطراب به صبر و قرار تبدیل شود. و حصول
 این خبر نه تنها آن عائله محترم را مغموم و مهموم نمود بلکه کلیه افسراد جامعه بهائی را که
 در واقع حکم یک جسم و جان دارند شدیداً متاثر نمود و در این واقعه موله کل بسا آن
 عائله مؤمنه موقنه شریک و سهیمند و از درگاه حضرت احدیت صبر و سلوان رجاء و مسئلت
 نمایند . ”

باتقدیم تحیات بهائی . منشی محفل

در بخش نوجوانان شماره ۱ و ۲ سال جاری ذیل صفحه ۵۴ نام
 جناب ابوالقاسم فیضی بعنوان مؤلف کتاب ” مقام و حقوق زن در دیانت
 بهائی ” ذکر شده در حالیکه مؤلف این کتاب جناب احمد یزدانی
 هستند و قطعاً خوانندگان ارجمند به این نکته توجه فرموده اند .

مدرسه تابستانه طهران - تیرماه ۱۳۴۹

بهدارستان

جناب آقا سید اسد الله قهی ناشر نفعات الله
ومتصاعد الی الله کتابی دارد در شرح حال خود بنام
" هزارستان " که ضمن آن به مناسبت به مطالب دیگر
تاریخی هم اشاره کرده است . این کتاب تاکنون به طبع
نرسیده ولی نسخه * خطی آن نزد یکی از خاندانهای محترم
بهائی موجود و در استان ذیل از آن نسخه برداشته شده است .

... هرگاه بخواهیم از انقطاع و استقامت و صبر و سکون و اخلاق مضیئه و صفات
مرضیه (جناب ملا محمد رضا) از عزیزی را بنگارم بایستی صرف نظر از هر وقایعی
بنمایم ... روزی سبب اقبال ایشان را به امر مبارک برسد م در جواب فانی
فرمودند بنده سواد صوری زیاد از ملاها داشتم خواستند مرا شیخ الاسلام بنمایند
راضی نشدم مدتی در کتب حضرت شیخ مرحوم و آقا سید کاظم سیر و ممارست داشتم
رفع عطش نمی شد با عرفا راه پیدا نمودم مبادرت بکتاب عرفا خصوصا " مثنوی ملای روی
نمودم بر عطش افزود و راحت مقطوع گردید مثل اینکه گوهر گرانبهای گم کرده و
دولت انبوهی از دست داده ام ابدا " سکون و قراری میسر نبود بدین منوال
حال می گذشت وقتی داماد ما از شیراز وارد یزد گردید روزی در تحقیقات نمازش بعضی
مناجات و عبارات نزدیک به آیات تلاوت می نمود که بنده در تمام عمر در هیچ
صحیفه و کتابی ندیده بودم با و گفتم این سفر عجب ارمغانی با خود آورده ای گفست
مگر چه آورده ام گفتم این کلماتیکه در تحقیق نمازی خوانی بهتر ارمغانست برخاش
کرد که یعنی چه من چیز تازه ای ~~نمی دانم~~ دیدم خود او بی خواندن معنی فهمد بمانب
آدی که در خوابست می گوید و ملتفت نیست چه می گوید . سکوت نمودم ولی چنان
آذری بجان و دل زد که می سوختم امانه پیدا است و دوی عطش فواد افزود و منسار
طلب برافروخت و عستی را بسوخت . در این سوختن از روزی تا روزی بودم داماد بشیراز
عودت نمود بفاصله دو سال مراجعت کرد و ما فانی مانوس گشت اتفاقا " روزی صحبت

از بعضی مراتب بمیان آمد د امام فرمود فلانی می خواهم بتو حرفی بگویم که بسیار دنیا و آخرت تو بخورد و آن اینست که نفسی در شیر از پید اگر دیده است که خود را نایب مناب امام و باب علم الهی می دانند من او را دیده خوب آدمی است مثل ایشان در زیر این آسمان دیده نشده است زهد و تقوی و ورع و حیای او را احدی ندارد مبادا مبادا تو ما و بد بگوئی و از او چیزی جوئی فوراً منتقل گردید و پرسیدم آن کلماتیکه در سفر قبل تلاوت می نمودی بفرما از کج بود عمرگاه از ایشان بوده محققاً نایب امام بلکه خود امام و باب علم است در جواب بنده گفت من با ایشان همسایه بودم گاهی این دعا عمارای داد که بعد از نماز بخوانم لاجل ثواب . در قلب خود متذکر گردیدم و گفتم هیبهات هیبهات که تو امام زمان تو امان بودی و شناختی و این حقیر از کلماتش او را شناخته و عشق باخته و جان و روح و ریحان بسوی گوی او تاخته قبل از اظهار مبارک او . . .

تا اینکه شهادت طلعت اعلی روح ما سواه فداه وقوع یافت و نقطه اولی برفیق اعلی شتافت انالله وانا الیه راجعون صورثانی دیده گشت میزان بمیان آمد قیامت کبری برپا شد صراط کشیده گشت وقت آزمایش آمد . . . در لسان خواص و عوام جز ذکر ظهور من بظهره الله نبود میرزایحیی در سر سرخواستی سرفرازی داشت و زمزمه وصایت می نمود و کبکبه ولایت می کشید هر چه بنسبده خواستم دل با او بندم دل راه نمی داد و قلب گواه نبود بلکه همراقتی که ذکر او می شد حالت اشعزاز دست می داد تا اینکه سید مهدی دهجی از دارالسلام بغداد بس یزد آمد چند روز قبل از حرکتش بنده با او گفتم در این سفر ما متعنی از تو نبردیم گفت من قدری نوشتجات همراه دارم بشما خواهم داد رفت يك دستمال نوشتجات آورد ورق بورق را معرفی کرد مکتوبی را گفت مال میرزا آقا جان است ورقه ای را گفت مرقومه میرزا منیر است کاغذی را گفت از میرزایحیی است توقیع منظومی ارائه داد و گفت آناریزه حضرت ایشان است مسعی بقصیده عز و زرقائیه هر کدام را امعان نظر نمودم دیدم چنگی بدل نمی زند تا مبادرت بقصیده مزبور نمود و بحضیکه چند سطر تلاوت شد دیدم من بظهره الله جل و علی باعلی الندامابین ارض و سما اظهار امر ابداع اعزابی می فرمایند قولیه الاحلی

اجذبتنی بوارق انوار طلعه لفرغها شمس الشمس تحفت

خواندم تا اینکه می فرماید :

كل الاله من رشح امری تالیهت وكل الربوب من طفع حکی ترسبت

(۱) مقصود حضرت بهاء الله است

بزرگان حال این فرد را خواندم

لمعینات وجهك اشرفت وشعاع طلعتك اعتلا
ز چه روالت برسکم نزنمی بزن که بلی بلسی

... بعد از رفتن او با حجاب اظهار نمودم که من بیظهره الله ظهور فرموده است
حضرات احبیه الله فانی را تکفیر نمودند و گفتند با رطوبت با توملاقات نمی توان کرد
زیرا تو اظهار مطلبی می نمائی که صاحب امر نفرموده است این مساله در حیسیز
تعطیل بود مدتها گذشت تا جمال مبارک وارد ادرسه گردیدند میرزا جعفر
یزدی معروف به مجتهد ماورا^۲ به یزد آمدند در هر محفل و مجلسی ذکر می نمود که
من بیظهره الله ظهور فرموده است بدین اسم و رسم بنده بخود گفتم خدا نکرده
هرگاه من بیظهره الله غیر حضرت بها^۳ الله باشد چه باید نمودن وجه جـواب
با حجاب باید دادن نهایت پریشان بودم آخر روزی در نزد عمم ذکر نمودم ما هـا
را خلاص کن واضح بگو من بیظهره^۴ الله کیست فرمودند ایشان که بنده بسجده
افتاد و شکرانه نموده که الحمد لله سنوحات رحمانیه شامل حال گردیده حق
را بدین معرفی نفسی شناخته ام ...

جشن درس اخلاق
کوی اتابکی
خرداد ۱۳۴۹

باده

از نزارع نصرآبادی

ریزباده بجام ای ساقی
مست و مد هوش و بیخودم گردان
غیرخمسرق از حرقا
بیرملا باده ده که عشق بها
حمد لله که کرد این باده
تا شدم بنده بها شده اند
می ایقان ببرد یکباره
در حقیقت حقایق اشیا

که جهان شد بکامم ای ساقی
از مدام مد نامم ای ساقی
کل عالم حرامم ای ساقی
برده از کف زمام ای ساقی
فارغ از تنگ و نامم ای ساقی
همه شاهان غلامم ای ساقی
تا بدار السلام ای ساقی
شاهد این کلام ای ساقی

که وجود جمیع غیب و شهود

بسود از پرتوها موجود

معرفی کتاب

تذکره شاعران و شاعری در قرن اول بهائی

سخ

در تاریخ نام آوران امرجای شاعران خالی بود جز مشاهیری از ایشان بقیه ناشناس مانده و نام شریفشان میرفت تا از خاطره ها محو شود که صاحب دلی ادیب و محقق دانا بکار جمع آوری شرح حال و آثار آن زننده دلان همت گماشت و حاصل زحمات خود را بصورت "تذکره شعرای قرن اول بهائی" تقدیم دوستداران شعر و ادب داشت.

جناب نعمت الله دکانی بیضائی مؤلف کتاب - چنانکه خود در مقدمه جلد اول گوید از سال ۱۳۱۱ به این مهم آغاز نمود و با صرف کوشش بسیار سرانجام موفق شد که اولین مجلد این تذکره را در سال ۱۳۲۱ بدیع برابر ۳۴۳ منتشر نماید و مجلدات دوم و سوم آن به ترتیب در سالهای ۱۳۲۳ و ۱۳۲۶ انتشار یافت.

در این تذکره اسامی شعرا به ترتیب حروف تهجی و به حرف اول تخلص آنها آمده و مجموعاً شرح حال و نمونه آثار نمود و پنج شاعر را شامل گردیده که بیست تن آنها در مجلد اول (۱) سی تن در مجلد دوم و سی و نه تن بقیه در مجلد سوم مذکورند . از شاعران مزبور برخی مربوط بدوره اعلی . عده ای مربوط به زمان اسی و اکبری مربوط به ادوار میثاق و ولایتند . چند نفری هم از شعرای درقید حیات معرفی شده اند ولی ذکر معاصرین بنا بر سه قول مؤلف در مجلد دیگری مستقلاً خواهد آمد .

از نظر شیوه کار هر کجا که اطلاعات کافی از شعرای در دست بوده مؤلف بتفصیل شرح حال او را ذکر کرده و در موارد مبهم و غیر روشن به نقل اطلاعات موجود اکتفا شده باین امید که آیندگان به تکمیل آن همت گمارند و این بازگذاشتن راه تحقیق و تتبع و الگمال روشی است مستحسن . از جمله شرح مهم کتاب میتوان به سرگذشت ظاهره - لقائی کاشانی و ادیب طالقانی اشاره کرد .

جلد اول و دوم تذکره به خط تحریری (ماشین تحریر) و جلد سوم آن با خط نستعلیق روی کاغذ بالنسبه مرغوب طبع گردیده و چون نسخ آنها کمیاب شده بقرار مسموع قریباً تجدید طبع خواهد شد . هر سه جلد به قطع پستی و دارای جلد زرکوب است .

از اشعار تذکره شعرای قرن اول بهائی مکرر در شماره های آهنگ بدیع استفاده شده و اینک نیز برای آشنائی بیشتر خوانندگان عزیز ناسیک نوشته و محتویات کتاب شرح حال و اثری از " مریم " را که در صفحه ۱۳۳۴ از جلد سوم مندرج است بعنوان نمونه نقل مینمائیم :

" مریم دختر ملک نساء خانم عمه حضرت بهاء الله جل ذکرة و پدرش موسوم به میرزا کریم از محال تاکنون نمازند ران است . مریم زوج حاج میرزا رضاقلی معروف به حکیم برادر حضرت بهاء الله و خواهر دیگرش مهد علیاحسرم حضرت بهاء الله بود .

برادر مریم موسوم به میرزا احمد و زبرد ختر خواهر جمال قدم مسماه به حوا را در حباله نکاح داشت . مریم مشارالیه علاقه و اعتقاد شدیدی به حضرت بهاء الله داشت و جمال مبارک را نیز به وی عنایت فراوان بود چنانکه بعد از آن آزادی از زندان سیاه چال طهران مدت یکماه در منزل او که در خیابان ناصریه (ناصر خسرو کونی) قرار داشت به معالجه و استراحت پرداختند و مریم نهایت خدمت و مراقبت را بجا آورد و پس از حرکت حضرت بهاء الله بیفداد پیوسته در ناز حرمان میسوخت و سوزد روی خویش را با سرودن اشعاری در بیان هجران ظاهر

---

۱ - جلد اول تذکره شعرای قرن اول بهائی در شماره . ۱ سال ۹ آهنگ بدیع معرفی گردیده است .

مینمود و هنگامیکه صیت عظمت جمال قدم و دعوت جهری آن محیی رم از بغداد گوشه زد
 خاص و عام گردید بطوریکه در اشعار فتنه قاجار (شمس جهان خانم) نیز به آن اشاره شده
 به مظهریت تامه جمال قدم مؤمن گشت و پس از استقرار آن حضرت در قلعه عکامصم زیارت
 و تشریف آن عثبه سامیه گردید ولی شوهر و بستگانش موافقت ننموده مانع اجرای تصمیمش
 گشتند و اوناچار به رنج حرمان بسرمیبرد و اشعاری در سوز هجران میسرود که چند قسمتی گسه
 از آن اشعار در دست است ذیلاً ملاحظه خواهید فرمود .

مریم در سال ۱۲۸۵ هجری قمری به سن ۲۴ سالگی در طهران صعود نمود . ازیراعه
 فضل جمال قدم الواحی بنام مریم که وی را در آن الواح ورقه الحمراء نامیده اند نازل شده
 و نیز لوح مهین (کلمات عالیات) و ترجمه فارسی آن که قبلاً نازل شده بود برای (مریم)
 و حوا (دختر خواهر جمال قدم) ارسال گردیده و در آخر آن لوح مبارک نیز به اسم آنها
 (مریم و حوا) اشاره فرموده اند .

زیارتنامه ای نیز از قلم جمال مبارک به اعزاز مشارالیه نازل گردیده است .

واینک اثری از مریم :

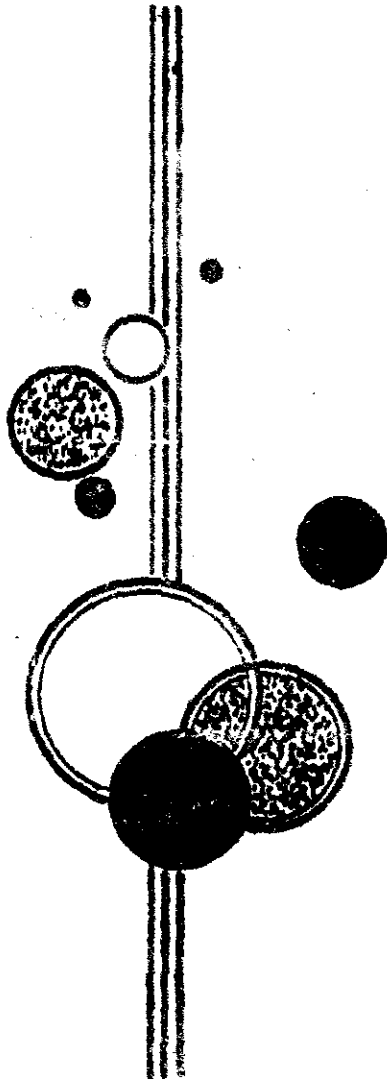
من آن نیم که نظر از جمال دوست بیوشم	میان دیدگ دهندار هزار مرتبه جوشم
ادیب عقل ز عشق نگار میدهدم بند	ند اند آنکه در این باب بند کس ننیوشم
تحمل غم عشق از آن سبب شده مشکل	که دست بارگرانی نهاده است بدوشم
بعقل و هوش بدم شهره زمانه زمانی	چو چشم یار بیدم نه عقل ماند و نه هوشم
رقیب گویدم از بهرش اینقدر زجه کوشی	برای چون تو نگاری بگو چگونگی نکوشم
اگر که هیچ ندانم مریس آنکه درت را	گدای خاک نشین و غلام حلقه بگوشم
نمیدهم بد و عالم زگیسوان توموشی	نه آن کس که عزیزی به یکد و فلس فروشم
همیشه ورد زمان توفی و عمر رگ و مویم	حدیث عشق تو گوید در آندی که خموشم
بده درین دوسه روزم ز وصل توشه نگارا	که چار روزم گر عدم طیسور و وحوشم

* * *
 *

قیمت یوجوانان

فهرست مطالب

- بیان مبارک - جمال ووقار
- نسل عاشقان - معرفی کتاب
- گردش - سالهای بحرانی
- چهره ای آشنا -

حضرت عیسیٰ بدین فرمایند :

انہا لہا بار و بار بولتا کہ تمہارا اللہ در جمع ارحمان مستغرق

در باطن خود حضرت نوح علیہ السلام و مشغوف در محبت جاہل رحمن

حیات سر بردار ہوئید و اشتغال ابدی

جمال و قمار

دکتر علمیراد داوودی

کسی منکر آراستگی نیست . آراستگی شرط زیبایی است و زیبایی از عالی ترین جلوه های حیات آدمی است . امر بهائی زیبایی را ستوده و در بزرگداشت آن کوشیده است . به شیوا ترین بیان در وصف جمال و مظاهر آن سخن رانده و قدر آن را به عرش اعلی رسانده است . لوح رؤسا را بخوانید لوح حوریه را از نظر نگذرانید تا ببینید قلم اعلی در تمثیل به آیات جمال چه ها فرموده است . جمال را چه فخری برتر از این که مظهر کلی الهی را جمال قدم و جمال مبارک و جمال ابهی می خوانیم و از این راه قدر جمال را چند ان فرای بریم که آنرا همچون تاجی بر تارک هستی می نشانیم ؛ پس بجاست اگر اهل بها بگویند که باید خود را به مقام جمال نزدیک ساخت و از آنچه مناسب با جمال نیست روی گردان بود . مگر نه اینکه جمال قدم به صریح بیان می گوید : " می خواهم که شما جلوه گاه بهشت برین در روی زمین باشید و عنصر لطافت در میان مردم بشمار آید . (۱) "

اهل بها به حکم چنین اعتقاد می توانند از جوانان خود بخواهند که پشت پایه آراستگی زنند و از این راه در میان خود و زیبایی جسد اشی اندازند . بیروان اسم اعظم و دلدادگان جمال قدم هرگز نمی توانند آنچه را که منافق زیبایی است خواستار باشند راهی را که بسوی زشتی می رود برگزینند و درس کز طبیعی بیاموزند . پس اگر بخواهند که جوانان خود را در پوشش و آرایش محدود سازند نه از این روست که آنان را از زیبایی

---

(۱) تلیقی از مضمون د و آیه کتاب مستطاب اقدس

وزیباتمائی دور سازند . بلکه آنچه بی خواهند و باید بخواهند این است که روی آوردن بسوی زیبائی را با ترک عفت و وقار و ادب به يك معنی نگیرند . ملاحظه فرمائید آنجا که قلم اعلی در وصف یکی از عالی ترین مظاهر جمال تغنی می کند و موسیقی را نردبان روح آدمی در عروج به عرش اعلی بی شمار چگونه مآرابه لزوم مراعات ادب متذکر می سازد و هر جای دیگر نیز که فرصتی دست می دهد مآرابه ادب وصیت می نماید و آن را - سرور اخلاق بی شمارد . پس بزرگتران شعا که خود را مکلف به اطاعت قلم اعلی می دانند بر خود واجب می گیرند که از يك سوی شعا رابه زیبائی بخوانند و از سوی دیگر به ادب محدود سازند . از يك سوی شعا را در میان مردم عنصر لطافت جلوه دهند و از سوی دیگر مانع از این شوند که سبکسر می وقار باشد .

شعا عزیزان مائید . مایه آرایش گلشن ابهائید بایسد چنان باشد که هم به زیبائی شعا بیالیم و هم از یاکي شعا دم بزنیم . لطافت را با متانت الفت بخشید . آراستگی را با سنگینی بیامیزید . آنگاه به چشم خود ببینید که با چه شکوهی در انظار خاص و عام به جلوه در می آئید و چگونه جمال شعا که با کمال اهل بها آمیخته شده چشمها را خیره می سازد و زبانها را در ستایششان به نغمه سرائی و ترانه سازی وای دارد . آیا شعا جز این می خواهید ؟

نسل عاشقان

زاده سبجانی

ماگه از نسل هنلا بیسودیم ؟

از چند سال قبل میشناختمش یکسال با هم در یک لجنه بودیم شخصیت نافذی داشت فوق العاده مودب بود و کلام گرم و گیرائی داشت که انسان را تحت تاثیر قرار میداد . تازه تحصیلاتش را تمام کرده بود و خیال داشت در طهران شروع بکار کند اما یکروز خدا حافظی مختصری کرد و سه (مهاجرت) رفت دیگر او را ندیدم تا امسال که گویا برای مدت کوتاهی به طهران آمده بود چند هفته پیش در جلسه ای با او برخوردم که قرار بود در آنجا صحبت کند . مطمئن و محکم از جای برخاست و به سخن آغاز کرد . هیچگاه چنین حالتی در او ندیده بودم . محسوساً یک سلطان بود و اعتماد و اطمینان یک سردار بیروزه . سخنش محکم بود اما مطلقاً احساس بیانش از الفاظ گذشته بود گویی در دنیای دیگری سیر میکردی . در کلاسش بیرون میروم و بعد از آنکه از ایشان راجی گوید . دیوانه می کرد و حرکت و امید داشت . ماگه از نسل هنلا بیسودیم چگونه شد که یکباره ما نسل شدیم ؟ ماگه حسابی زبان و مورد تنی کردیم . مطمئن بودیم و در نیال تنی گفت شهر را می گفتم ماگه

بدنبال تحصیلات عالی نبودیم ؟ به دنبال ثروت و جاه و مکت نبودیم چه شد که چنین سوداگر شدیم چه شد که چنین روزگار برگشت ؟ در جهان ملبوس به تفرازشنگی میپوشید اما ماکه آب حیات درک داریم زندگی نمی بخشیم فقط بفکر سوراخ کردن و گذران زندگی خود هستیم ماکه خود عالی را بحرکت می آوریم آیا اکنون منتظر تشوق دیگران هستیم ؟ آیا این ما هستیم که هر روز برای تشوقشان به دنبال راه می رویم ؟ چه شد که چنین شدیم ؟ چرا ؟ چرا ؟

در گوشه و کنار جهان مردم گوشه های خود را میازگردانند و قلبهای مستعد ایشان آماده پذیرفتن ندای الهی است فقط باید وقت و وقت فقط باید وقت و زندگی بخشید آیا سرنوشت زندگی بشریت ارزشی کمتر از تحصیلات عالی و سواد از آیات ارزش سعادت انسانها کمتر از مقام و رتبه و شرف ماست ؟ آیا جدا ماندن از خانواده ارزش زندگی بخشیدن به دیگران را ندارد ؟ چرا که ما همه چیز را زیاد بردیم ؟ آیا ما فرزندان شهدای اولیه امر نیستیم ؟ چرا چگونه آنها ترک بار و یار و زن و فرزند و مال و جان کردند و ما از نذر ای از وقت خود در رخ میوزیم چرا آنها اینقدر عاقل نبودند و ما چنین حساس نگردیدیم ؟ چه شد که چنین شدیم ؟ ماکه از نسل عقلا نبودیم ..

کوتاه و مختصر صحبت کرد اشک در دیدگانش حلقه زد و مرحله نشست اما طنین صدای مردانه او فضای سالن را پر کرده بود . برقی از تصمیم و اراده چهره ما را روشن می بخشید چشمها از پشت پرده اشک درخشش بیشتری داشتند و مدتی به همین حال بسر بردیم .

سکوت جمعیت را طنینی از سرود روحانی شکست همه یکصد و اوصاف قلب آغاز کردند :

خدا بخدا قلب صامی چون در مطاسرط

آیا این آغاز یک جنبش بزرگ خواهد بود آیا بوی گهای زین در بگورده تاریخ نبیسل افزود خواهد شد ؟ با خواهیم تلاش و جهان را با عشق و سرور خواهیم کرد و سکای چون فصل نخواهد توانست بر ما برسد در کتاب عشق با خطوط طلائی خواهیم نوشت ما از نسل عشاق هستیم .

شازده کوچولو

میسین پورجیمی

وقتی یکی از دوستان کتاب شازده کوچولو را برای مطالعه بدستم داد ابتدا افسردگی متعجب شدم زیرا این کتاب از سری کتابها طلائعی و مخصوص نوجوانان و اطفال است در فرصتی مناسب بشروع به مطالعه آن نمودم ولی هنوز چند صفحه ای پیش نخوانده بودم که بر حسن انتخاب آن دوست آفرین گفتم .

چه نکات ظریف و دقیق کتاب لطافت طبع و نکته سنجی نویسنده بی اختیار انسان را تحت تاثیر قرار میدهد آنقدر توان دوسنت آگزوسری با وجود آنکه ظاهرا " آنرا برای اطفال نگاشته و تقدیم کودکان نموده ولی در خلال سطور آن فلسفه محبت و احساسات بشری را بساده ترین صورت تجزیه و تحلیل کرده و افرادی را که برائت و غوطه ور شدن در علائق مادی و مادی بند بودن به تعصبات و خود خواهیها بی جا از صفا و پاکی و سایر صفات عالیه انسانی بدور مانده اند در تحت نام انسانهای بزرگ بیاد مسخره گرفته است .

بنظر شازده کوچولو که از سیاره دیگری به کره زمین قدم نهاده آدمهای بزرگ ارقام رادوست دارند و جامع و تفریق اعداد تصور مینمایند کار مهمی انجام میدهند آنها تنهایی خود می اندیشند " وقتی شب با ایشان از دوست تازه ای صحبت می کنید هیچوقت از شما

راجع به اصل موضوع سؤال نمی کنند هیچوقت بشما نمی گویند که مثلاً "آهنگ صدای او چطور است چه بازبهای را بیشتر دوست میدارد . . . بلکه از شما می پرسند چند سال دارد ؟ چند برادر دارد ؟ و زنش چقدر است ؟ پدرش چقدر درآمد دارد ؟ و تنهاد آنوقت است که خیال می کنند او را می شناسند و اگر شباهه آدمهای بزرگ بگویند من خانه زیبائی از آجر قرمز دیدم که جلوسنجره هایش گل شمعدانی بود و روی پشت بامش کبوتران می توانند آن خانه را در نظر مجسم کنند باید به ایشان گفت يك خانه صد هزار فرانکی دیدم آنوقت خواهند گفت به به چه خانه ؟ قشنگی .

نویسنده * کتاب آنتوان دوست اگزوری در سال ۱۹۰۰ در لیون فرانسه با بر صره وجود نهاد در جوانی وارد نیروی هوایی شد و پس از تسلیم فرانسه به قوای آلمان از آن کشور تبعید گردید و سه آمریکا رفت پس از پیروزی متفقین با درجه * سرهنگی به کشورش بازگشت و در سال ۱۹۴۴ در يك پرواز اکتشافی بوسیله هواپیماهای شکاری آلمان مورد حمله قرار گرفت سایر تالیفات این نویسنده مانون - يك جنوب - سرزمین انسانها - پرواز شب خلبان جنگی - قلعه بی باشد .

کتاب شازده کوچولو که در ۶ صفحه و سه قطع رقعی به چاپ رسیده اثری است خیال انگیز و زیبا و نابه قول آقای محمد قاضی مترجم کتاب شعری است منشور و نثری است شاعرانه که گذشته از جنبه * بدیع نگارش آن مشحون از یک دنیا لطف و معنی است .

و اینک نمونه ای از این کتاب . نقل از صفحه

۶۸ بخش ۲۱

شازده کوچولو سر بر گرداند و کسی را ندید و کسی جواب سلام داد . صدا گت : من اینجا هستم زبرد رخت سب

شازده کوچولو پرسید : تو که هستی ؟ چه خوشگلی روایه گت : من روایه هستم .

شازده کوچولو به او تکلیف کرد که بیابان بازی کن من آنقدر غصه بدل دارم که نگو . . .

روایه گت : من نمی توانم با تو بازی کنم . من اهلی نشده ام .

شازده کوچولو آهی کشید و گفت ببخش . اما پس از کمی فکری بازگت : اهلی یعنی چه ؟

روایه گت : تو اهل اینجا نیستی عقب چه میگردی ؟ شازده کوچولو گت : من بی آدمهای کردم " اهلی "

یعنی چه ؟ . . .
روایه گت " اهلی کردن " چیز بسیار فراموش شده است یعنی " علاقه بوجود آوردن . . . "

روایه گت : البته تو هنوز برای من بی سرجه * کوچکی هستی مثل صد ها هزار بی سرجه * دیگر من احتیاجی به تو ندارم تو هم احتیاجی بمن نداری چون من هم برای تو روایه هستم شبیه به صد ها هزار روایه دیگر . و کسی تو را که مرا اهلی کنی هر دو مهم نیازمند خواهیم شد تو برای من در عالم همتا خواهی داشت و من هم برای تو در دنیا یگانه خواهم بود . . .

شازده کوچولو گت : کم کم دارم بی فهم . . .

کمی هست . . . و من خیال می کنم که آن گل مرا اهلی کرده باشد . . .

روایه گت . ممکن است در این کره زمین همه جور چیز چشم بخورد

شازده کوچولو آهی کشید و گت : آنکه من می گویم در زمین نیست .

رواه خود را بسیار کجکا و نشان داد و گفت: بدرسیاره دیگری است.

— بلی

— در آن سیاره شکارچی هم هست؟

— خیر

رواه آهی کشید و گفت: حیف که هیچ چیز بی عیب نیست.

رواه بفکر قبلی خود بازگشت و گفت:

زندگی من یکساخت است من مرغها را شکاری کنم و آدمها مرا.

تمام مرغها بهم شبیهند و تمام آدمها با هم یکسان. بهمین جهت در اینجا اوقات یکسالت می گذرد ولی تو اگر مرا اهلی کنی زندگی من همچون خورشید خواهد شد درخشید، من با صدای یابی آشنا خواهم شد که با صدای پاهای دیگر فرق خواهد داشت. صدای پاهای دیگر مرا بسورخ فرو خواهد برد ولی صدای یابی تو همچون نغمه موسیقی مرا از لانه بیرون خواهد کشید. آن گندم زارها مرا بیاد هیچ چیز نمی اندازند و این جای تاسف است. اما تو موهای طلائی داری و چقدر عالی خواهد شد آن وقت که مرا اهلی کرده باشی چون گندم که برنگ طلاست مرا بیاد تو خواهد انداخت. آنوقت من صدای وزیدن باد را در گندم زار دوست خواهم داشت...

رواه ساکت شد و مدت زیادی بشازده کوچولو نگاه کرد. آخر گفت:

— بیزحمت... مرا اهلی کن.

شازده کوچولو در جواب گفت: البته دلم میخواهد ولی زیاد وقت ندارم. من باید دوستانی پیدا کنم و خیلی چیزها هست که باید بشناسم.

رواه گفت: هیچ چیز را تا اهلی نشده باشی...

نهی توان شناخت. آدمها دیگر وقت شناختن هیچ چیز را ندارند. آنها چیزهای حاضر و ساخته از دکان می خرند. اما چون کاسبی نیست که دوست بفروشد آدمهایی دوست و آشنا مانده اند. تو اگر دوست میخواهی مرا اهلی کن.

شازده کوچولو پرسید: چه باید کرد؟

رواه در جواب گفت: باید صبر داشت تا اول کی دروازه من به این شکل لای هلقهای نشینی من از گویه چشم بتونگه خواهم کرد و تو هیچ چیز نخواهی گفت. زبان سرچشمه سو تفاهم ها است

ولی تو هر روز میتوانی قدری جلوتر نشینی

فردا شازده کوچولو سا زآمد. رواه گفت:

— بهتر بود بوقت دیر زوی آمدی. تو اگر مثلاً "هر روز ساعت چهار بعد از ظهر بیایی من از ساعت ۳ به بعد خوشحال خواهم شد ولی هر چه بیشتر وقت بگذرد احساس خوشحالی من بیشتر خواهد شد. ساعت چهار منقلب و مضطرب خواهم بود و آنوقت به ارزش خوشبختی بی خواهم برد. ولی اگر در وقت نامعلومی بیایی دل مشتاق من نمی داند کی خود را برای استقبال تو بیاراید...

آخر در هر چیز باید آهینی باشد...

و دین ترتیب شازده کوچولو رواه را اهلی کرد و همینکه ساعت وداع فرارسید رواه گفت:

آه... من خواهم گریست.

شازده کوچولو گفت: گناه از خودت است من که بدی بجان تویی خواستم تو خودت خواستی که من ترا اهلی کنم...

رواه گفت: البته

شازده کوچولو گفت: گریه برای توجه فایده دارد؟

روساه گفت : بخاطر رنگ گندم زارگره بحیال
من بی فایده نخواهد بود وکی بعد بازگفت :
یکبار دیگر برو گلهای سرخ را تماشا کن . آنوقت خواهی
فهمید که گل تود رد نیاطاق است . بعد برگرد
و با من وداع کن . من برسم هدیه رازی بر تو فاش
خواهم کرد .

شازده کوچولو رفت و باز به گلهای سرخ نگاه کرد
و به آنها گفت :
— شما هیچ به گل من نمی مانید . شما هنوز چیزی
نشده اید کسی شما را اعلی نکرده است و شما نیز
کسی را اعلی نکرده اید . شمل مثل روزهای اول روساه
من هستید . او آنوقت روساهی بود مثل صد ها هزار روسا
دیگر . اما من او را با خود دوست کردم و او حالا
درد نیایی هم تا است .

و گلهای سرخ سخت رنجیدند .
شازده کوچولو بازگفت :

— شما زیبا تید ولی درونتان خالی است . بخاطر
شما نمی توان مرد . البته گل سرخ من در نظر
یک رهگذر ساده بشما می ماند ولی او به تنهایی
از همه شما سراسر است . زیرا من فقط به او آب
داده ام فقط او را در زیر حباب بلورین گذاشته ام
فقط او را پشت تجیر بناه داده ام . فقط کرمها
او را کشته ام (بجزد و با سه کرم که بخاطر او سروانسه
شوند) فقط بشکوه و شکایت او بخود ستائشی

او و گاه نیز سکوت او گوش داده ام زیرا او گل
سرخ من است .

آنوقت پیش روساه برگشت و گفت : خدا حافظ
روساه گفت : خدا حافظ و اینک راز من که بسیار
ساده است . بدان که جز با چشم دل نمی توان
خوب دید . آنچه اصل است از دیده پنهان
است .

شازده کوچولو برای آنکه یادش نرود تکرار کرد :
— آنچه اصل است از دیده پنهان است .
— آنچه به گل تو چندان ارزش داده است عموری
است که تو برای آن صرف کرده ای
شازده کوچولو برای آنکه یادش نرود تکرار کرد .
— . . . عمری است که من برای گل خود صرف
کرده ام

روساه گفت : آه مه این حقیقت را فراموش کرده اند
ولی تو نباید فراموش کنی . تو هرچه را اهللی کنی
همیشه مسئول آن خواهی بود . تو مسئول گل سرخ خود
هستی . . .

شازده کوچولو برای آنکه یادش نرود تکرار کرد :

— من مسئول گل خود هستم . . .

گردش

محمود کیاوش

درشگفتیم که چرا بی اندیشم
یا چرامی کردم .

من که خود گردش بی پایانم
من که دانستن رای دانم
بی توانم آیا

از گجائی به گجائی برم ؟
من که خود مایه گفتن هستم
می توانم به هوای سخنی
به گذرگاه صدای برم ؟

سالهای بحرانی

پرویز روحانی - مهاجر مزدور اس

در حالیکه زیر آسمان گرم و سوزان خورشید ساحلی و در روی شنهای داغ دریائی بطرف قبیله • دیگری پیش میرفتیم کوله بستی اش را دست بدست کرد و به شانه • چپش آویخت و دست راست کلاه حصیری بزرگی را که بسزد داشت و تاروی اسروها برای جلوگیری از تابش آفتاب سوزان یائیس کشید • بود از سر برداشت عرقهای جبین و صورت را با دستمالی زد و مجدداً کلاه حصیری را بسزد داشت و چند جرعه آب گرم از قفمه به گوی تشنه و خشک ریخت و گفت : این روزهایی که در گریه و گاه بی غذایی در این سواحل میگذرانیم مرایباد سالهای بحران اقتصادی کشور آمریکا میاندازد • پرسیدم قبلاً در این مورد چیزهایی شنیده بودم ولی مایلم شرح بیشتری در این زمینه بدید • گفت برای گذراندن وقت و کاهش سختی راه بناچار باید صحبت کرد • خانم Ruth Pringle عضو هیات معاوضت آمریکای مرکزی و مهاجره متاهله قهوه ای پوست آمریکائی ساکن یاناما که برای مدت یکماه سفرتبلیغی و شرکت در انجمن شور روحانی ملی بهائیان هند وراس باین کشور وارد شده بود و اکنون سفری ۲۰ روزه را با هم درین قبایل سیاه پوست و میان ساکن جنگلهای سواحل دریای کارائیب در شمال هند وراس ادامه میدادیم بالهجه • انگلیسی و زبان اسپانیولی چنین شروع به سخن کرد :

در ایامی که بحران اقتصادی شدید ی ایالات
متحد آمریکا در بر گرفته بود و هزاران خانواده
آمریکائی در آتش این بحران شدید میسوختند و از
گرسنگی و عدم بودجه کافی رنج میبردند خانواده
۱ نفری ما که عبارت از ۹ فرزند و پدر و مادر بودیم
نیز ازین بحران و جریان سخت آن مصون نماند و حتی
در چارمضیقه مالی شدیم که خرید وسایل و لوازم التحریر
مدرسه به سختی انجام میشد. تعطیل مدارس
نزدیک میشد و این غم که چگونه سال آینده تحصیلی
را با عدم بودجه کافی شروع کنم روز بروز بد لسم
بیشتر سنگینی میکرد. موضوع را با برادر که از من
کوچکتر بود مطرح کردم و پس از روزها مشورت با هم
در خانه و در راه مدرسه تصمیمی را اتخاذ کردیم
که بیشتر یک غیر ممکن و ریسک بزرگی شبیه بود
تابه یک منبع درآمد.

در محله مادرین راه مدرسه تا خانه
قطعه زمین بایری وجود داشت که متعلق بمردی
بود که از آن استفاده نمیکرد پیش او رفتیم و خواهش
کردیم که آن زمین را با اجاره بد هد تا پس از تعطیلات
تابستان کرایه اش را بپردازیم اگر چه امید آنست که
امکان دارد نتوانیم این تعهد را انجام دهیم ولی
چون زمین را بی مصرف میدید قبول کرد - بعد
بفروشگاه محله که صاحبش دوست پدر بود رفتیم
او نیز ما مقداری تخم سبزیجات داد کار ما را شروع کرد
ولی از این مقوله با خانواده مان سخنی نگفتیم چون بیم
آن میرفت که مادر سر به مخالفت بردارد روزها
پس از تعطیل مدرسه خود را به زمین میرساندیم و کار
میرد اختم تا اینکه کم کم تمیز و آماده بذرافشانی
گردید از آب لوله کشی صاحب خانه نیز مجاز شده
استفاده شدیم و بذرافشانی و آبپاشی کردیم چون
هر روز برخلاف معمول پس از تعطیل مدرسه ساعتی

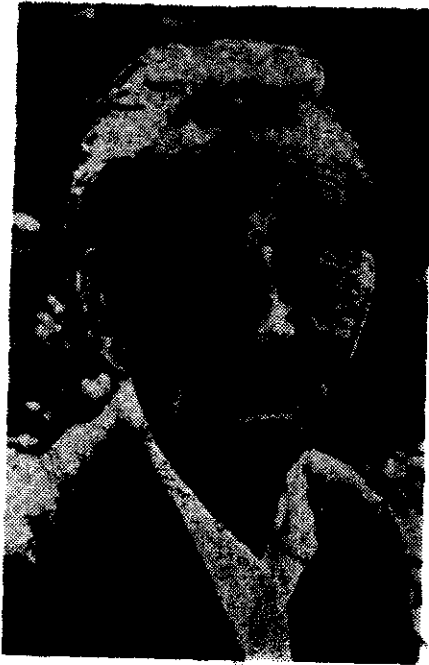
را در مزرعه کوچکمان بکار میگذرانندیم مادر در صد درآمد
که از علت این تاخیر مطلع شود و ما نیز صادقانه گفتیم که
بچه اقدامی مشغولیم. او سرآشت و علم مخالفت برافرا
ولی پدر گفت حالا که کار از کار گذشته است آنها را بحال
خود گذارتا ببینیم چه خواهند کرد. . . تعطیلات
تابستانه مدارس فرارسید و من و برادر هر روز از مزرعه
کوچکمان چون در دانه عزیز می مواظبت و پرستاری میکردیم
ولی بچه های همسایه ها و ولگردان محله بما وسعی و امید
ما میخندیدند و مزگسالان بعمل مابندید و حقارت مینگر
استند اما ما مطمئن و اراده و پشتکار مزارعت خویش ادامه
میدادیم. هفته های آخر تعطیلات مدارس فرارسید که
محصولات مزرعه کوچک ما قابل برداشت شد. گاری
دستی کوچکی از صاحب زمین بمانت گرفتیم و هر ما مداد
بمزرعه میرفتیم و قدر توانائی وقت خویش سبزیجات را
در گاری بار کرده و از ساعت ۷/۴ با مداد جلو یک درب
منازل محله ایستاد و کالای خویش را عرضه میکردیم و آنها
با کمال میل و خرسندی متاع ما را که ارزانتر و تازه تر بود
میخریدند. برخی از همسالان ما بودند که بچشم حقارت
بما مینگریستند و این کار را کوچک می شمردند در حالی که
پدران و مادران آنها هر روز ساعتها در صفوف طویل
جیره بندی بانتظاری لقمه نان صدقه در زیر آفتاب
برای ما ایستادند. بهر حال تابستان بی پایان رسید.
مدارس آغاز شدند و محصولات مزرعه کوچک ما نیز تماما
بفروش رسید. قروض را پرداختیم سبزی مصرفی منزل را
نیز روزانه برای بگن بداریم و در آخر هر کدام از ما دو
نفر بلغی داشتیم که بتوانیم لباس ساده ای خریدیم و در
مدرسه نام نویسی کنیم و لوازم التحریر ما محتاج یکساله
را تهیه نمائیم. هر روز که بمدرسه میرفتیم بچه هائی را
میدیدیم که بیگار و ولگرد در خیابانهای محله پرسه میزنند
و مدرسه نمیروند و اینها همانهایی بودند که کار ما را
مسخره میکردند ولی حالا بعلت عدم بودجه قادر بیا دامه
تحصیل نبودند.

چهره‌ای آشنا

از اعقاب مقدسه

ترجمه از بهائی نیوز مالمزی

مشتاقانه بکوی جانان شتافت و هنسوز در آن اماکن مقدس به خدمتگزاری آستان الهی مشغول است . بعد از صعود مرکز مینساق با ایمان و عشق و وفای به خدمت حضرت ولی امرالله مشغول گردید و اکنون نیز خدمت بیت العدل اعظم الهی قائم است . در باغ کرمل یاغجه که چکی بچشم میخورد که حضرت ولی امرالله آنرا (باغ فوجتیا) نامیده اند و این نام بیاس فد اکا رنهای او برای همیشه جاودان خواهد ماند .

ایادی عزیز از امرالله جناب فیضی در کفرانس جوانان بهائی که در شهر کوالا لامپور تشکیل شد اشاره مخصوص به وجود عزیز می نمودند که زندگی خود را وقف خدمت به احبائی که از اماکن مقدسه زیارت میکنند کرده است .

مستر فوجتیا یکی از دوفس موفین اولیه امر است که در ژاپن بشرف ایمان فائز شده است او در سال ۱۹۶۲ در ایالات متحده آمریکا موفق به زیارت حضرت عبدالبهاء گردید . در آن زمان در دانشگاه میهند سی در یکی از دانشگاههای آمریکا بود ولی پس از این ملاقات چنان واله خسولای خود گردید که بخاطر خدمت در راه محبوب بی همتا از همه چیز گذشت و در سال ۱۹۶۸ که حضرت عبدالبهاء اورا به حیفا دعوت فرمودند

مستر فوجتیا هم اکنون متجاوز از ۸ سال دارد ولی چنان سرشار از نیروی معنوی است که لحظه ای از فعالیت در راه رضای محبوب دست برنمیدارد .